

КОРОЛІВСТВО НІДЕРЛАНДИ

Закон про дорожній рух 1994 року

(станом на 01-05-2022)

*Робочий переклад вибраних тем,
ДП «ДержавтотрансНДІпроект»
від травня 2022 р.*

Зміст

Закон про дорожній рух 1994 року.....	9
<i>Преамбула</i>	9
Глава 1. Загальні положення	9
Стаття 1. Терміни та визначення	9
Стаття 2. Сфера дії Закону та підзаконних актів	15
Стаття 2a. Компетенції провінціальних, муніципальних та адміністративних органів влади	16
Стаття 2b. Процедура надання пропозицій до проекту Закону	16
Стаття 3. Процедури щодо чинності Закону в надзвичайних ситуаціях	16
Стаття 4. Правові норми в період воєнного стану	17
§1 Загальне	18
Стаття 4a. Статус та місцезнаходження Служби дорожнього руху	18
Розділ 2. Завдання Служби дорожнього руху	18
Стаття 4b. Завдання служби.....	18
Стаття 4c. Політика Служби дорожнього руху	22
§ 3. Органи	22
Стаття 4d. Органи служби	22
Стаття 4e. Регламент органів служби.....	22
Стаття 4f. Повноваження керівництва	22
Стаття 4g. Повноваження керівництва представляти службу	23
Стаття 4h. Особливе призначення заступника посадової особи.....	23
Стаття 4i. Функції Наглядової ради	23
Стаття 4j. Склад і призначення членів Наглядової ради	23
Стаття 4k. Терміни дії повноважень голови і членів Наглядової ради, їх звітування.....	23
Стаття 4l. Функції контролю, регламент дій, затвердження повноважень Наглядової Ради, її членів.....	24
Стаття 4m. Секретаріат служби, компенсації та пільги за діяльність в Наглядовій раді.....	25
§ 4. Організація та оперативне управління	25
Стаття 4n. Методи роботи	25
§ 5. Персонал організації	25
Стаття 4o. Право членів Ради директорів	25
§ 6. Фінансові положення	25
Стаття 4p. Доходи служби.....	25

Стаття 4q. Виконувані роботи та визначання відповідних ставок	26
Стаття 4r. Керівні принципи фінансового управління службою.....	27
Стаття 4s. Фінансовий рік служби.....	27
§7. Інші положення	27
Стаття 4u. Інформаційний статут служби, правила нагляду за службою.....	27
Стаття 4v. Затвердження нормативних документів служби нашим Міністром.....	27
Стаття 4w. Затвердження нормативних документів служби Наглядовою радою.....	28
Стаття 4wa. Право на витрати, коли фінансовий план не затверджено.....	28
Стаття 4x. Заходи щодо виконання завдань Службою дорожнього руху.....	28
<i>Стаття 4y. [Втратила чинність 01.01.2013]</i>	<i>28</i>
Глава IV. CBR.....	28
Стаття 4z. Центральне бюро сертифікатів кваліфікації водіїв	28
<i>Статті 4zl – 4av не перекладено</i>	<i>28</i>
Глава II. Правила дорожнього руху	29
§ 1. Правила поведінки	29
Стаття 5. Загальна заборона поведінки щодо небезпеки.....	29
Стаття 5a. Заборони щодо поведіння у процесі дорожнього руху	29
Стаття 6. Заборони учасникам дорожнього руху.....	29
Стаття 7. Заборона залишати місце аварії	30
Статті 8-20 не перекладено.	30
Глава IIa. Позначки мопедів, для яких не потрібне європейське затвердження типу	30
Стаття 20b. Умови допуску мопедів до експлуатації	30
Стаття 20c. Заява про затвердження конструкції та витрати.....	30
Стаття 20d. Позначка особи, яка зобов'язана здійснювати ринковий нагляд.....	31
Стаття 20e. Умови зняття, тимчасового зняття позначки щодо ринкового нагляду	31
Стаття 20f. Вилучення з ринку або відкликання транспортних засобів	31
Стаття 20g. Заборони економічним суб'єктам пропонувати або розміщувати транспортні засоби на ринку.....	32
Стаття 20h. Заборона використовувати або залишати на дорозі транспортний засіб без позначки	32
Глава III. Затвердження транспортних засобів та систем, компонентів, окремих технічних складників, деталей, обладнання та механізмів для таких транспортних засобів та їхніх причепів, а також пристроїв, розроблених та сконструйованих для захисту пасажирів транспортних засобів та вразливих учасників дорожнього руху	33
§ 1. Загальні положення	33
Стаття 21. Предмет і види затвердження, звільнення від затвердження	33
Стаття 22. Органи, що затверджують, звільнюють від затвердження	34
Стаття 26. Відкликання затвердження типу або індивідуального затвердження Службою дорожнього руху.....	35
§ 2. Заборони.....	36

Статті 29 – 33 не перекладено.....	36
Глава IV. Номерні знаки та посвідка про реєстрацію	36
§ 1. Вимога стосовно реєстрації.....	36
Стаття 36. Реєстраційний номер транспортного засобу, реєстраційна посвідка, відповідальність за їх відповідність.....	36
Стаття 37. Відхили від правил реєстрації транспортних засобів	37
§ 2. Номерні знаки.....	39
Стаття 38. Особливості надання реєстраційних номерів	39
Стаття 39 [Термін дії закінчився 02-01-2000].....	39
Стаття 40. Вимоги щодо реєстраційного номера і відповідальність за їх дотримання.....	39
§ 3. Реєстрація номерних знаків	40
Стаття 41. Заборони щодо реєстраційних номерних знаків та відповідальність щодо їх дотримання.....	40
Стаття 41а. Терміни та визначення до § 3	41
Стаття 42. Реєстр базової реєстрації транспортного засобу	42
Стаття 42а. Класифікація даних в реєстрі реєстрації транспортного засобу	43
Стаття 43. Надання інформації з реєстру реєстрації транспортних засобів.....	43
Стаття 43а. Спосіб надання даних з реєстру реєстрації транспортних засобів.....	44
Стаття 43b. Надання достовірних даних.....	44
Стаття 43с. Процедури забезпечення достовірності даних реєстру.....	45
Стаття 43d. Змінення та виправлення даних реєстру	46
Стаття 43е. Зміна, видалення чи внесення даних реєстру на запит зацікавленої сторони	46
Стаття 43f. Обов'язок державних органів повідомляти Службу дорожнього руху про можливі зміни або доповнення в реєстрі.....	46
Стаття 44. Структура та функціонування системи заходів внутрішнього контролю реєстру.....	47
Стаття 45. [Втратила чинність 28.07.2018].....	47
Стаття 45а. Питання нагляду за використанням даних реєстру	47
Стаття 46. Зобов'язання осіб щодо реєстрації реєстраційних номерів транспортних засобів.....	47
Стаття 47. Реєстрація для права дорожнього руху	48
Стаття 48. Суб'єкти та умови реєстрації.....	48
Стаття 49. Відмова у реєстрації транспортного засобу	49
Стаття 50. Документи як підстава для реєстрації та опису транспортного засобу.....	50
Стаття 51. Заборона подавати в реєстр невідповідну інформацію.....	51
Стаття 51а. Термін дії реєстрації транспортних засобів, припинення дії записів та реєстраційних даних.....	52
§ 4b. Номерні знаки.....	53
Стаття 52. Реєстраційна посвідка	53
Стаття 52а. Надання реєстраційної посвідки, її частини та коду реєстрації.....	53
Стаття 52с. Втрата та відновлення чинності реєстраційної картки	53
Стаття 53. Посвідка Служби дорожнього руху про перевірку транспортного засобу	54
Стаття 54. Уповноваження Рад асоціацій на видачу міжнародних сертифікатів перевірки придатності транспортних засобів.....	54
Стаття 55. Замінна посвідка про реєстрацію, замінний код реєстрації.....	54

Стаття 56. [втратила чинність 01.01.2014]	55
Стаття 57. [втратила чинність 01.01.2014]	55
Стаття 58. [втратила чинність 01.01.2014]	55
Стаття 58у. [втратила чинність 01-01-2014]	55
Стаття 59. [втратила чинність 01.01.2014]	55
Стаття 60. Особи, уповноважені приймати реєстраційні посвідки, та умови повернення реєстраційних посвідок.....	55
Стаття 61. Заборона навмисного використання посвідки про реєстрацію, яка не видана офіційно	55
§ 4с. Положення про визнання належності	56
Стаття 61а. Визнання права юридичної особи визначати транспортні засоби в реєстрі	56
Стаття 61b. Надання визнання Службою дорожнього руху	56
Стаття 61. Нагляд за виконанням зобов'язань, що впливають із визнання	56
Стаття 61d. Відкликання, тимчасове припинення визнання юридичної особи	57
Стаття 61е. Заборона діяти так, щоб створювати громадське враження, що визнання надано.....	57
§ 5. Схема щодо визнання акцій компанії.....	57
Стаття 62. Визнання права фізичної або юридичної особи долучати певні групи транспортних засобів до власності своєї компанії	57
Стаття 63. Правила щодо визнання (акредитації).....	58
Стаття 64. Нагляд за виконанням зобов'язань, що впливають із визнання	58
Стаття 65. Відкликання, зупинення, скасування або змінення визнання Службою дорожнього руху.....	59
Стаття 65а. Правила за актами міністрів щодо відкликання, зміни та тимчасового зупинення визнання	59
Стаття 66. Заборона діяти так, що начебто є визнання	59
§ 5а. Схема визнання експортних послуг	60
Стаття 66а. Визнання Службою дорожнього руху, надане фізичній або юридичній особі.....	60
Статті 66b – 66е не перекладено.....	60
§ 6. Тимчасове припинення.....	60
Статті 67 – 70 не перекладено.....	60
§ 7. Номерні знаки.....	60
Статті 70а – 70l не перекладено.....	60
Глава IVB. Лічильники показів пробігу.....	60
Стаття 70m. Заборона впливати на покази одометра	60
Стаття 70n. Надання даних про одометр та його покази Службі дорожнього руху.....	60
Глава V. Експлуатування транспортних засобів на дорогах.....	61
§ 1. Загальні положення	61
Стаття 71. Вимоги щодо транспортних засобів, які експлуатують на дорогах.....	61
Стаття 71а. Інструментальне підтвердження відповідності транспортних засобів.....	61
§ 2. Обов'язок періодичної перевірки	62
Стаття 72. Сертифікат перевірки, відповідальність за порушення вимог	62
Стаття 73. Особливі умови перевірки придатності транспортного засобу до експлуатації	62

Стаття 74. Заборона використовувати посвідку про перевірку придатності іншого транспортного засобу.....	63
§ 3. Запит та видача звітів про перевірку.....	63
Стаття 75. Періодичність і вартість послуг з перевірки придатності	63
Стаття 76. Загальні вимоги щодо перевірки придатності та отримання акта перевірки.....	64
Стаття 77. Вимоги до транспортного засобу, поданого на перевірку.....	64
Стаття 78. Вимоги до суб'єктів, що забезпечують перевірку та перевіряють придатність транспортного засобу до експлуатації	64
Стаття 79. Особа, відповідальна за видачу сертифікатів перевірки придатності	65
Стаття 80. Заміна повністю чи частково нерозбірливих сертифікатів перевірки, які були втрачені або знищені	65
§ 4. Дійсність сертифікатів перевірки.....	65
Стаття 81. Терміни чинності сертифіката перевірки придатності	65
Стаття 82. Втрата чинності	65
§ 5. Регламент про визнання періодичної перевірки придатності та дозвіл на перевірку ..	66
Стаття 83. Засади визнання фізичної чи юридичної особи для періодичної перевірки придатності транспортних засобів до експлуатації.....	66
Стаття 84. Порядок щодо визнання фізичної чи юридичної особи для періодичної перевірки придатності транспортних засобів.....	66
Стаття 85. Обов'язок визнаної фізичної чи юридичної особи перевіряти придатність транспортних засобів	67
Стаття 85а. Дозвіл на проведення перевірки придатності певних груп транспортних засобів....	67
Стаття 86. Перевірка придатності перевірених транспортних засобів з метою нагляду за їх відповідністю і порядком дій персоналу.....	67
Стаття 86а. Випадкова перевірка придатності перевірених транспортних засобів з метою посиленого нагляду за їх відповідністю і порядком дій персоналу	68
Стаття 87. Відкликання, тимчасове відкликання, скасування або змінення суті визнання.....	69
Стаття 87а. Відкликання, тимчасове відкликання, скасування або змінення суті дозволу на перевірку придатності певних груп транспортних засобів	69
Стаття 88. Правила посилення нагляду за переданими даними	70
Стаття 89. Заборона діяти створенням громадського враження, що діяльність відповідає офіційному визнанню	70
§ 6. Повторна перевірка та експертне розслідування	70
Стаття 90. Засади повторної перевірки транспортного засобу.....	70
Стаття 91. Заперечення та адміністративні скарги стосовно періодичної перевірки придатності транспортних засобів	71
§ 6а. Схеми затвердження систем, компонентів, окремих технічних складників, частин транспортних засобів, обладнання та пристроїв для транспортних засобів та їх причепів та пристроїв для захисту пасажирів транспортних засобів і вразливих учасників дорожнього руху, які можуть бути надані на ринок, розміщені на ринку або введені в експлуатацію окремо без затвердження.....	72
Стаття 92. Визнання фізичної або юридичної особи, яке надає їм право використовувати незатверджені окремо складники вбудовані в транспортний засіб.....	72
Стаття 93. Умови надання визнання за статтею 92.....	73

Стаття 94. Випадкова перевірка відповідності встановлення складників за статтею 92 в транспортному засобі.....	73
Стаття 95. Відкликання, зміна та тимчасове зупинення визнання за статтею 92	74
Стаття 96. Заборона діяти так, щоб у громадськості створювалося враження, що таке визнання надано	74
Стаття 97 [втратила чинність 01.01.1995].....	74
§ 7. Зміна затвердження транспортного засобу	74
Стаття 98. Затвердження модифікованого транспортного засобу.....	74
Стаття 99. Процедура перевірки і затвердження транспортного засобу	74
§ 8. Положення про затвердження змін стосовно затвердженого транспортного засобу	75
Стаття 100. Дозвіл на зміну конструкції складників визнаній фізичній або юридичній особі під її гарантії.....	75
Стаття 101. Загальні правові норми стосовно процедур визнання.....	75
Стаття 102. Нагляд за визнаною фізичною чи юридичною особою	76
Стаття 103. Відкликання, тимчасове припинення відкликання, змінення визнання.....	76
Стаття 103а. Правила щодо відкликання, зміни та тимчасового припинення визнання	77
Стаття 104. Заборона створювати громадське враження, що визнання надано.....	77
§ 9. Перевірка після закінчення терміну визнання	77
Стаття 105. Дії Служби дорожнього руху, якщо дата визнання прострочена	77
Стаття 106. Правила повернення визнання	77
§ 9а. Схема ідентифікації ушкоджених транспортних засобів оглядом	78
Стаття 106а. Допуск ушкодженого транспортного засобу без проведення перевірки визнаною особою	78
Стаття 106в. Заборона створювати громадське враження, що ніби визнання, зазначене у статті 106а, надано	78
<i>Статті 107 – 157 глав VI – VIII не перекладено</i>	<i>79</i>
Глава VI. Водійські навички та посвідки	79
Розділ 1. Обов'язкова водійська посвідка	79
Розділ 2. Вимоги стосовно навчання водінню	79
Розділ 3. Загальні умови, що стосуються отримання водійських посвідок.....	79
Розділ 4. Заява про отримання водійських посвідок.....	79
Розділ 5. Видача водійських посвідок	79
Розділ 6. Термін дії	79
Розділ 8. Реєстрація даних, що стосуються водійських посвідок.....	79
Розділ 8а. Реєстрація даних у зв'язку з накладанням програми алкоблокування.....	79
Розділ 9. Водійські здібності та заходи щодо фізичної підготовки	79
Розділ 10. Сертифікат мопеда [втратив чинність 07.07.2015].....	79
Глава VIA. Взаємодія електронних систем зарядки	79
Глава VIIA. Компетентність водіїв автомобільного та вантажного транспорту	79
Глава VIB. Інтелектуальні транспортні системи у сфері автомобільного транспорту.....	79

Стаття 145f. Керівні принципи	79
Стаття 145g. Імплементация керівних принципів.....	79
Глава ІХ. Правозастосування	80
Стаття 158. Нагляд за дотриманням положень цього Закону або відповідно до нього	80
Стаття 158а. Нагляд за ринком	80
Стаття 159. Особи, уповноважені розслідувати факти стосовно транспортних засобів, визначених у цьому Законі або відповідно до нього	80
Стаття 160. Предмет розслідування фактів відповідно до статті 159 та обов'язки водія	81
Стаття 161. Права і обов'язки осіб, що виконують нагляд	82
<i>Статті 162 – 168 глави Х не перекладені</i>	<i>83</i>
Глава Х. Адміністративне забезпечення	83
<i>Статті 169 – 184 глави ХІ не перекладені</i>	<i>83</i>
Глава ХІ. Кримінальні положення	83
Глава ХІІ. Цивільно-правова відповідальність	83
Стаття 185. Відповідальність власника, володільця транспортного засобу.....	83
Глава ХІІІ. Прикінцеві положення.....	84
Стаття 186. Правила для проведення експериментів на дорогах	84
Стаття 186а. Відповідальність директора щодо професійної компетентності водія.....	84
Стаття 186б. Статус посвідок водія і інших документів	85
Стаття 186с. Питання обміну документами водія.....	85
Стаття 187. Набуття чинності цим Законом.....	86
Стаття 188. Правила цитування цього Закону.....	86

ЗАКОН ПРО ДОРОЖНІЙ РУХ 1994 РОКУ

Преамбула

Закон від 21 квітня 1994 р., що замінює Закон про дорожній рух.

Ми, Беатрікс, з милості божої королева Нідерландів, принцеса Ораньє-Нассау та ін., ін., ін.

Всі, хто побачить або почує його прочитаним! Робіть усе, щоб знати:

Бо ми вважаємо, що бажано перевизначити Правила дорожнього руху;

Таким чином, ми, заслухали Державну Раду та за спільних консультацій з Генеральними Штатами схвалили і зрозуміли, як ми цим схвалюємо та розуміємо таке:

Глава 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Терміни та визначення

(В оригіналі цього Закону (URL:<https://wetten.overheid.nl/BWBR0006622/2021-08-01>) відсутні назви статей. У перекладі їх наведено відповідно до національних традицій України для полегшення розуміння контексту Закону і для створення повного активного змісту. Проте перекладено лише вибрані сфери.

Гіперпосилки зроблені на законодавство Королівства Нідерланди.

Примітка перекладача)

У цьому законі та на його основі, якщо не зазначено інше, застосовують такі визначення:

1. a. (*Onze Minister*) Наш Міністр: наш міністр інфраструктури та навколишнього середовища;
- b. (*wegen*) дороги: усі дороги або доріжки, відкриті для громадського руху, зокрема розміщені на них мости та водопропускні труби, а також доріжки та узбіччя або узбіччя, що належать цим дорогам;
- c. (*motorrijtuigen*) моторні транспортні засоби: усі транспортні засоби, призначені для руху інакше, ніж рейками, винятково або частково з механічною тягою, наявною на / в транспортних засобах, або з електричною тягою з джерелом живлення з інших місць, за винятком велосипедів, які урухомлюють за допомогою педалей;
- d. (*aanhangwagen*) причіп: транспортний засіб, який, очевидно, призначений для руху з механічним транспортним засобом. У положеннях цього Закону під причепом також розуміють транспортний засіб, який урухомлює інший транспортний засіб

або, очевидно, призначений для урухомлення іншим транспортним засобом;

- e** (bromfiets) мопед:
- a.** моторний транспортний засіб з двома колесами з максимальною конструкційною швидкістю не більше 45 км/год, обладнаний двигуном внутрішнього згорання з робочим об'ємом циліндрів не більше 50 см³ або електродвигуном з максимальною номінальною неперервною потужністю не більше 4 кВт, не є транспортним засобом для перевезення осіб з інвалідністю або транспортним засобом, як визначено в підпункті d;
 - b.** транспортний засіб з трьома колесами з максимальною конструкційною швидкістю не більше 45 км/год, який не є транспортним засобом для перевезення осіб з інвалідністю або транспортним засобом, як зазначено у підпункті d, обладнаний:
 - 1°. двигуном з іскровим запалюванням з робочим об'ємом циліндрів не більше 50 см³,
 - 2°. двигуном внутрішнього згорання з максимальною потужністю netto не більше 4 кВт для двигунів, інших ніж зазначені у підпункті 1°, або
 - 3°. електродвигуном з максимальною номінальною неперервною потужністю не більше 4 кВт; та
 - c.** транспортний засіб, з чотирма колесами, який не є транспортним засобом для перевезення осіб з інвалідністю або транспортним засобом, зазначеним у підпункті d, з максимальною проектною швидкістю не більше 45 км/год і масою без вантажу менше 350 кг, масою акумуляторів в електричних транспортних засобах, що не входить до його комплекту, оснащені:
 - 1°. двигуном з іскровим запалюванням з робочим об'ємом циліндрів не більше 50 см³,
 - 2°. двигуном внутрішнього згорання з максимальною потужністю netto не більше 4 кВт для двигунів, інших ніж зазначені 1°, або
 - 3°. електродвигуном з максимальною номінальною неперервною потужністю не більше 4 кВт;
 - d.** транспортний засіб, зазначений у [статті 20b](#).

у будь-якому випадку транспортний засіб розглядають як мопед, який відповідно до виданої реєстраційної посвідки позначають як мопед;

- ea.** (*fietsen met trapondersteuning*) велосипеди з педальною системою: велосипеди, обладнані допоміжним електродвигуном з номінальною неперервною потужністю не більше 0,25 кВт та ця потужність поступово зменшується та остаточно зникає, коли транспортний засіб досягає швидкості 25 км/год або раніше, якщо водій припиняє крутити педалі;
- f.** (*verordening (EU) 167/2013*) регламент (ЄС) 167/2013: Регламент (ЄС) № 167/2013 Європейського Парламенту та Ради від 5 лютого 2013 р. про затвердження та нагляд за ринком сільськогосподарських та лісогосподарських транспортних засобів (ОВЄС 2013, 1 60) та імплементаційні й делеговані акти на основі цього регламенту;
- fa.** (*verordening (EU) 168/2013*) регламент (ЄС) 168/2013: Регламент (ЄС) № 168/2013 Європейського Парламенту та Ради від 15 січня 2013 року про затвердження типу та ринковий нагляд за дво- або триколісними транспортними засобами та квадроциклами (ОВЄС, 2013 р., 1 60) та імплементаційні й делеговані акти на основі цього регламенту;
- fb.** (*verordening (EU) 2018/858*) регламент (ЄС) 2018/858: Регламент (ЄС) № 2018/858 Європейського Парламенту та Ради від 30 травня 2018 року про затвердження та нагляд за ринком колісних транспортних засобів та їх причепів, а також систем, складників і окремих компонентів, призначених для таких транспортних засобів, що доповнює Регламенти (ЄС) № 715/2009 та (ЄС) № 595/2009 та визнає Директиву 2007/46/ЄС такою, що втратила чинність (ОВЄС 2018, 1 151) та імплементаційні й делеговані акти на основі цього регламенту;
- fc.** (*EU-kaderverordening in verband met de goedkeuring van motorvoertuigen*) рамкові регламенти ЄС щодо затвердження автотранспортних засобів: регламент (ЄС) 167/2013, регламент (ЄС) 168/2013 або регламент (ЄС) 2018/858;
- fd.** (*EU-harmonisatieverordening in verband met de goedkeuring van motorvoertuigen*) регламент гармонізації ЄС щодо затвердження транспортних засобів: Регламент ЄС та імплементаційні й делеговані акти на основі цього регламенту, які наведено у додатках до Регламенту (ЄС) 2018/858, метою якого є

встановлення правил гармонізації щодо конкретних предметів, таких як витрата палива, викиди, технічні вимоги чи правила безпеки, що мають значення в контексті затвердження, надання їх на ринку, розміщення на ринку, реєстрації та введення в експлуатацію транспортних засобів та їх систем, компонентів, окремих технічних одиниць, деталей транспортних засобів, обладнання та пристроїв, призначених та сконструйованих для таких транспортних засобів та їх причепів чи пристроїв, призначених та виготовлених для захисту пасажирів транспортних засобів та вразливих учасників дорожнього руху;

- fe.** (*EU-verordening in verband met de goedkeuring van motorvoertuigen*) регламент ЄС щодо затвердження транспортних засобів: рамковий регламент ЄС, що стосується затвердження транспортних засобів, або регламент гармонізації ЄС щодо затвердження автотранспортних засобів;
- ff.** (*Overeenkomst van 1958*) Угода 1958 р.: Угода про прийняття єдиних технічних приписів для колісних транспортних засобів, предметів обладнання та частин, які можуть бути встановлені та/або використані на колісних транспортних засобах, і про умови взаємного визнання офіційних затверджень, виданих на основі цих Правил Організації Об'єднаних Націй (Trb. 1959/83);
- g.** (*kenteken*) реєстраційний номер: реєстраційний номер, визначений у [статті 36](#) або у [частині третій статті 37](#);
- h.** (*kentekenbewijs*) реєстраційна посвідка: реєстраційна посвідка, визначена у [статті 36](#), або реєстраційна посвідка, видана у зв'язку із заявою про реєстраційний номер, як зазначено у [частині третій статті 37](#);
- i.** (*kentekenregister*) реєстр ліцензій: реєстр, визначений у [статті 42](#);
- j.** (*keuringsbewijs*) сертифікат перевірки: сертифікат перевірки придатності до експлуатації, визначений у [статті 72](#);
- k.** (*keuringsrapport*) протокол перевірки: сертифікат придатності або рішення про відмову у видачі сертифіката придатності;
- l.** (*kwalificatiekaart bestuurder*) кваліфікаційна картка водія: картка кваліфікації водія, визначена у [пункті і статті 151b](#);
- m.** (*rijbewijs*) водійські права: водійська посвідка про право керування транспортним засобом, визначена у [статті 107](#);

- n.** (*rijbewijzenregister*) реєстр водійських прав: реєстр, визначений [статтею 126](#);
- o.** (*bestuurder van een motorrijtuig*) водій автотранспортного засобу: особа, яка керує транспортним засобом, або особа, яку відповідно до умов, встановлених постановою Ради, вважають допущеною до керування транспортним засобом під безпосереднім наглядом;
- p.** (*houder van een motorrijtuig of een aanhangwagen*) володілець автомобіля чи причепа: особа, яка:
- 1°. має його у своєму розпорядженні на підставі договору купівлі-продажу,
 - 2°. має узуфрукт (*термін, який використовують в праві романських держав, який передбачає речове право використання певного майна з можливістю отримувати доходи від такого використання, – прим. перекладача*), або
 - 3°. в іншому випадку має право постійного користування, крім як власником;
- q.** (*Dienst Wegverkeer*) Служба дорожнього руху: служба, визначена у [статті 4а](#);
- r.** (*het CBR*) CBR: офіс, визначений у [статті 4z](#)
- s.** (*nationale typegoedkeuring of-individuele goedkeuring*) національне затвердження типу або індивідуальне затвердження: затвердження, визначене у [пункті b частини другої статті 21](#);
- t.** (*VN/ECE-goedkeuring*) Затвердження UN/ECE: затвердження, визначене у [пункті c частини другої статті 21](#);
- ta.** (*kwetsbare weggebruikers*) вразливі учасники дорожнього руху: немоторизовані учасники дорожнього руху, такі як велосипедисти та пішоходи й учасники дорожнього руху, які користуються моторизованими транспортними засобами, такими як дво- або триколісні;
- u.** (*schadevoertuig*) ушкоджений транспортний засіб: транспортний засіб, який більше не має надійної конструкції та компоновки внаслідок ушкодження;
- v.** [*втратив чинність*;]

- w. *[втратив чинність;]*
 - x. *[втратив чинність;]*
 - y. (*bewegwijzering*) дорожня сигналізація: дорожні знаки, які встановлюють або знімають, щоб дозволити учасникам дорожнього руху визначити свою відстань або маршрут до пункту призначення;
 - z. (*begeleiden*) метод навчання: коли коуч активно навчає, дає пропозиції щодо покращення поведінки водія, вказує на помилки та необережність у поведінці водія транспортного засобу категорії водійського посвідчення категорії В, який отримав посвідку водія категорії В у віці сімнадцяти років до цього і досяг вісімнадцяти років;
 - za. (*begeleider*) коуч-наглядач: особа, зазначена в супровідному документі, яка сидить на місці поруч з водієм, супроводжує водія механічного транспортного засобу категорії В водійських прав, який отримав свою водійську посвідку В відповідно до [частини першої статті 111a](#);
 - zb. (*begeleiderspas*) коуч-паспорт: супровідний паспорт, виданий особі, яка отримала водійське посвідчення категорії В у віці сімнадцяти років та в якому зазначено ім'я його коуча.
- 1a** Для цілей цього Закону та положень, що ґрунтуються на ньому, якщо не зазначено інше: затвердження, затвердження типу, затвердження типу ЄС, причіп, система, компонент, окремий технічний складник, частини автомобіля, обладнання, нагляд за ринком, орган затвердження, технічна служба, виробник, економічний оператор, розміщення на ринку, надання доступних на ринку складників, введення в експлуатацію, пристрій для відключення та стратегія ураження, – мають значення як це визначено у відповідних регламентах ЄС, що стосуються затвердження транспортних засобів.
- 2** Якщо володілець транспортного засобу або причепа не є також власником, володілець обіймає місце власника для цілей положень, визначених цим законом або відповідно до них.
- 3** Особу, якій надано реєстраційний номер для автомобіля або причепа, вважають володільцем або власником цього транспортного засобу чи причепа для цілей положень цього Закону або відповідно до нього.

- 4 Для цілей [розділів III-V цього Закону](#) компанії без юридичної особи розглядають також як юридичні особи.

Стаття 2. Сфера дії Закону та підзаконних актів

1. Норми, встановлені відповідно до цього Закону, поширюють на:
 - a. убезпечення дорожнього руху;
 - b. захист учасників дорожнього руху та пасажирів;
 - c. утримання дороги та гарантування зручності користування нею;
 - d. максимальне гарантування свободи пересування.
2. Правила, встановлені відповідно до цього [Закону](#), також поширюють щодо:
 - a. запобігання або обмеження незручностей, незручностей чи ушкоджень спричинених дорожнім рухом, а також наслідків для навколишнього середовища, як зазначено в [законі про екологічне управління](#);
 - b. запобігання ушкодженням або обмеженням характеристик чи функцій об'єктів або територій, спричинених рухом транспорту;
 - c. боротьби з епідемією COVID-19.
3. Правила, встановлені відповідно до цього Закону, маємо також поширювати стосовно:
 - a. Сприяння ефективному чи економному використанню енергії;
 - b. Забезпечення встановлення належних тарифів за користування дорогою;
 - c. Використання та забезпечення відповідності реєстрів, що ведуть згідно з цим законом;
 - d. Запобігання та боротьби з шахрайством;
 - e. Регулювання положень, структури та методів роботи, а також нагляду за незалежними адміністративними органами, які виконують завдання у сфері дії цього Закону.
4. Правила, прийняті відповідно до цього Закону, також мають слугувати для реалізації договорів або рішень міжнародних організацій або однієї чи кількох установ Європейського Союзу, незалежно від того, спільно чи ні, у сфері затвердження, надання на ринку, розміщення на ринку, реєстрації та введення в експлуатацію транспортних засобів і систем, компонентів, окремих технічних складників, деталей транспортних засобів, обладнання та пристроїв, призначених для таких транспортних

засобів та їх причепів і пристроїв, призначених та виготовлених для захисту пасажирів транспортних засобів і вразливих учасників дорожнього руху, у зв'язку з цим із охороною здоров'я, безпекою навколишнього середовища або іншими аспектами захисту суспільних інтересів.

5. Прийняття правил міністерською постановою щодо реалізації положень, встановлених цим законом або відповідно до нього, здійснюють за погодженням з нашими Міністрами, призначеними постановою Ради, якщо ці правила слугують інтересам, зазначеним у частинах другій або третій.

Стаття 2а. Компетенції провінціальних, муніципальних та адміністративних органів влади

1. Провінції, муніципалітети та управління водних ресурсів зберігають свої повноваження встановлювати правила згідно з постановами щодо предмета регулювання, передбаченого цим законом, оскільки такі правила не суперечитимуть правилам, встановленим цим законом або відповідно до нього, і настільки, наскільки дорожні знаки розташовані відповідно до цього Закону.

Стаття 2б. Процедура надання пропозицій до проекту Закону

Пропозиції для прийняття постанови Ради, які мають бути прийняті відповідно до цього Закону, не можуть бути надані раніше ніж через чотири тижні після того, як проект буде поданий до обох палат Генеральних Штатів.

Стаття 3. Процедури щодо чинності Закону в надзвичайних ситуаціях

1. Без шкоди для [частини першої статті 7](#), [частини першої статті 8](#), частини третя та четвертої статті 4 [Координаційного закону про виняткові ситуації](#) мають набути чинності з Королівським указом, за рекомендацією нашого прем'єр-міністра, у разі обставин надзвичайних ситуацій це стає обов'язковим.
2. Після ухвалення рішення, зазначеного в частині 1, до Палати представників має бути негайно надіслано законопроект щодо продовження дії положень, введених цим рішенням.
3. Якщо законопроект відхилено Генеральними штатами, положення, які були введені в дію згідно з частиною 1, Королівського указу за рекомендацією нашого прем'єр-міністра негайно втрачають чинність.
4. Положення, які були введені в дію Королівським указом за рекомендацією нашого прем'єр-міністра, згідно з частиною першою перестають діяти, на наш погляд, як тільки дозволяють обставини.

5. Рішення, зазначене в частинах першій, третій та четвертій, публікують у порядку, визначеному в ньому. Він набирає чинності негайно після оприлюднення.
6. Рішення, згадане в частинах першій, третій та четвертій, у будь-якому випадку мають бути оприлюднені в Офіційному віснику.

Стаття 4. Правові норми в період воєнного стану

1. Положення відповідно до цього Закону та провінційних і місцевих підзаконних актів застосовують лише в тому випадку, якщо це визначено розпорядженням Ради:

- a. щодо транспортних засобів, оскільки їх використовують на користь збройних сил;
- b. для піших солдатів, якщо вони перебувають на дорозі для виконання служби.

2. Крім обставин, зазначених у частині третій та п'ятій, у випадках, коли положення відповідно до цього Закону та провінційних і місцевих підзаконних актів не були оголошені такими, що застосовують відповідно до частини першої, можуть бути встановлені правила наказом ради, а інші правила можуть бути встановлені міністерським розпорядженням для його виконання:

- a. щодо транспортних засобів, оскільки їх використовують на користь збройних сил;
- b. для піших солдатів, якщо вони перебувають у дорозі для виконання служби.

3. [Редакційно: ця частина ще не набрала чинності; якщо надзвичайні обставини вимагатимуть, ця частина може набрати чинності Королівським указом за рекомендацією нашого прем'єр-міністра.]

Якщо надзвичайні обставини вимагатимуть, Королівським указом може бути визначено, що водії транспортних засобів, які діють в інтересах завдань, можуть відступати від положень, що мають бути визначені в цьому указі, про який мова в розпорядженні Ради, зазначеному в частині 1 збройним силам та пішим солдатам, які перебувають на дорозі під час виконання своєї служби.

4. [Редакційно: ця частина ще не набрала чинності; якщо надзвичайні обставини вимагають, ця частина може набрати чинності Королівським указом за рекомендацією нашого прем'єр-міністра.]

У випадку, якщо виняткові обставини вимагатимуть, Королівським указом може бути визначено, що стосовно транспортних засобів державних служб, які мають бути призначені наказом Ради, певні положення відповідно до цього

Закону та провінційних та місцевих підзаконних актів застосовують лише тому, що це передбачено таким Порядком.

5. [Редакційно: ця частина ще не набрала чинності; якщо надзвичайні обставини вимагатимуть, ця частина може набрати чинності Королівським указом за рекомендацією нашого прем'єр-міністра.]

У разі обмеженого або загального надзвичайного стану військова влада компетентна у сфері, на підставі [частини 1 статті 7 або частини 1 статті 8 Координаційного акту про виняткові ситуації](#), вводить дію положення [Закону про воєнне право Нідерландів](#), правила щодо дорожнього руху з відхилом від положень цього Закону або відповідно до нього, а також від провінційних та місцевих підзаконних актів, а також від правил, зазначених у частині другій, встановлених розпорядженням Ради, якщо виконання військових завдань з підтримання зовнішньої або внутрішньої безпеки вважають необхідними.

6. Звичайне зобов'язання, що впливає з інших положень законодавства, не скасовують або зменшують попередніми частинами.

Глава 1а. СЛУЖБА ДОРОЖНЬОГО РУХУ

§1 ЗАГАЛЬНЕ

Стаття 4а. Статус та місцезнаходження Служби дорожнього руху

1. Існуючу службу дорожнього руху в суспільстві називають RDW. Служба має статус юридичної особи і перебуває в м. Зутермер.

2. Рамковий [закон про автономні адміністративні органи](#) застосовують до Служби дорожнього руху, за винятком [статті 15 цього Закону](#).

Розділ 2. Завдання Служби дорожнього руху

Стаття 4б. Завдання служби

1. На Службу дорожнього руху покладені такі завдання:

- а.** Виконання завдань та процедур і прийняття рішень згідно з нормами ЄС щодо затвердження транспортних засобів, стосовно уповноваженого органу, що надає допуск до руху, та виконання інших завдань, процедур і рішень, які мають бути прийняті у зв'язку з цим, настільки, наскільки ці завдання, процедури та рішення нерозривно пов'язані з процесом затвердження спроектованих та виготовлених транспортних засобів та систем, компонентів, окремих технічних одиниць, частин транспортного засобу, обладнання та

пристроїв, призначених та сконструйованих для таких транспортних засобів та їх причепів, а також пристроїв, призначених для захисту пасажирів транспортних засобів та вразливих учасників дорожнього руху;

- a1.** Виконання інших зобов'язань, не зазначених у пункті **a**, які покладають на орган, що затверджує, або нерозривно пов'язаних з ним, на підставі правил ЄС, пов'язаних із затвердженням транспортних засобів;
- b.** Виконання завдань та функцій, прийняття рішень, пов'язаних з національним затвердженням типу й індивідуальним затвердженням та затвердженням ЄЕК ООН;
- b1 -**
- b5 *[Втратили чинність,]*
- b6.** Встановлення та реєстрація втручання у системи транспортних засобів та повідомлення про це компетентних органів;
- c.** надання реєстраційних номерів для автотранспортних засобів та причепів, реєстрація та приписування транспортних засобів і причепів щодо таких заяв у реєстрі реєстрації транспортних засобів, що визначені у [статті 42](#), та видача реєстраційних посвідок у зв'язку з такою реєстрацією, припинення реєстрації та скасування приписування, тимчасове зупинення дії посвідок про реєстрацію транспортного засобу, визнання недійсними посвідок про реєстрацію транспортного засобу, визнання дійсними посвідок про реєстрацію транспортного засобу, а також здійснення нагляду, як зазначено у [частині четвертій статті 37](#);
- d.** оприлюднення протоколів перевірки автомобілів та причепів;
- e.** *[Втратив чинність]*
- f.** надання допуску зареєстрованим транспортним засобам та причепам, конструкція чи оснащення яких були змінені таким чином, що раніше наданого затвердження більше не дотримуються, або для якого було складено реєстраційний сертифікат;
- g.** видача посвідок водія у випадках, зазначених у [частині першій статті 116](#), а також анулювання посвідок водія у випадках, визначених цим Законом;
- g1.** видача заяви у зв'язку із заявою про видачу посвідки водія;

- h.** обробка даних, що стосуються зазначених реєстраційних номерів, виданих посвідок про реєстрацію транспортного засобу, виданих звітів про перевірку пільг, наданих згідно зі [статтею 149а](#), виданих посвідок водія авто і велосипеда, використання транспортних засобів та мобільних об'єктів, зазначених у [частині першій статті 701](#), а також стосовно судових рішень, якими відмовляють у праві на керування транспортними засобами;
- i.** надання інформації з реєстрів, зазначених у пункті **h**, відповідно до положень, встановлених цим Законом або відповідно до цього Закону, а також здійснення нагляду, як зазначено у [частині першій статті 45а](#);
- i1.** подання запитів на інформацію до компетентних органів іншої держави-члена Європейського Союзу або іншої держави, що є стороною Угоди про Європейську економічну зону або Швейцарії, відповідно до положень цього Закону або відповідно до нього, з метою оцінки заяв про видачу посвідки водія Службою дорожнього руху або іншим органом, що видає посвідки водія в Нідерландах;
- j.** надання дозволів, зазначених у [статтях 61а, 62, 66а, 70а, 83, частині першій статті 92](#), та [статті 101](#), та надання повноважень перевіряти транспортні засоби, що визначені у [статті 85а](#), а також тимчасове припинення, змінення та відкликання дозволу на перевірку транспортних засобів;
- j1.** призначення технічних служб для виконання певних випробувань з метою видачі затвердження типу або індивідуальних затверджень чи для проведення періодичного підвищення їх кваліфікації, або для виконання певних наглядових завдань, якщо такі завдання не впливають із завдання органу із затвердження, зазначеного у пункті **а**,
- к.** нагляд за дотриманням зобов'язань, що впливають із затверджень, зазначених у пункті **j**, та повноважень щодо перевірки транспортних засобів, а також зобов'язань, що впливають із призначення технічної служби, як зазначено у підрозділі **j1**;
- l.** визначення винятків, зазначених у [статті 149а](#);

- m.** виявлення правопорушень, за які передбачено покарання згідно з цим Законом або відповідно до нього, наскільки посадових осіб Служби дорожнього руху звинувачують у цьому відповідно до [статті 159](#); і
- n.** належне дотримання положень [статті 4q](#), визначення ставок стягнень, а також визначення способу сплати за цими ставками для виконання завдань, на які Служба дорожнього руху уповноважена згідно з цим Законом, а також стосовно обов'язків, покладених відповідно до інших законів;
- o.** піклування про виготовлення посвідок водія, їх транспортування та доставку й управління необхідними об'єктами;
- p.** звертати увагу володільців посвідок водія на закінчення терміну їх дії;
- q.** визначення ставок та здійснення стягнень з належним дотриманням [статті 4q](#) для інших положень або послуг, що впливають із виконання статутних обов'язків, покладених на Службу дорожнього руху;
- r.** дотримання зобов'язання скласти настанову щодо витрати палива та викидів CO₂ легкових автомобілів відповідно до Директиви 1999/94/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 13 грудня 1999 року про доступність інформації для споживачів про споживання палива та викиди CO₂ від спалювання в нових легкових автомобілях (PbEG 1999, L12/16) та зобов'язання збирати дані про нові легкові автомобілі та визначати інформацію для контролю викидів CO₂ та передавати ці дані Комісії відповідно до Регламенту (ЄС) № 2019/631 Європейського Парламенту та Ради від 17 квітня 2019 р. про встановлення стандартів ефективності викидів CO₂ для нових легкових автомобілів та нових легких комерційних транспортних засобів та про скасування Регламентів (ЄС) № 443/2009 та (ЄС) № 510/2011 (OJEU 2019, L111);
- s.** обробка заяв про видачу супровідної перепустки та видачу такої супровідної перепустки, реєстрація даних у реєстрі посвідок водія щодо супровідної перепустки;
- t.** обробка заяв про видачу посвідки водія, видачу кваліфікаційної картки цього водія та реєстрацію даних у реєстрі посвідок водія щодо кваліфікаційної картки водія.

2. Крім того, Служба дорожнього руху відповідальна за:
 - a. завдання, покладені відповідно до інших законів, та
 - b. інші завдання, покладені нашим Міністром.
3. З належним дотриманням [статті 4q](#) завдання, положення або послуги, покладені на Службу дорожнього руху відповідно до частини другої, які виникають у результаті виконання цих завдань, виконують за плату та у спосіб, визначений цією службою, за встановленими цією службою тарифами.
4. [Частину третю статті 9 Закону про повторне використання урядової інформації](#) застосовують до ставок, зазначених у пункті **n** частини першої.

Стаття 4с. Політика Служби дорожнього руху

Правила політики щодо виконання завдань, покладених на Службу дорожнього руху згідно із законами, окрім цього Закону, або відповідно до них, встановлює наш Міністр за погодженням з відповідним нашим міністром (міністрами).

§ 3. ОРГАНИ

Стаття 4d. Органи служби

Служба дорожнього руху має правління та Наглядову раду.

Стаття 4е. Регламент органів служби

1. Рада директорів має не більше ніж 3 члени.
2. Членство в правлінні несумісне з членством у Наглядовій раді.
3. Членів Ради директорів призначають на строк не більше чотирьох років, а згодом вони можуть бути повторно призначені ще раз на максимальний період у чотири роки. У разі виникнення особливих обставин в рамках організації управління дорожнього руху, член правління може бути негайно повторно призначений на строк не більше двох років після закінчення другого терміну призначення.

Стаття 4f. Повноваження керівництва

1. На керівництво покладено повсякденне управління Службою дорожнього руху.
2. Всі повноваження Служби дорожнього руху, які не покладені на Наглядову раду чи відповідно до Закону, належать керівництву.

Стаття 4g. Повноваження керівництва представляти службу

1. Керівництво представляє Службу дорожнього руху в суді та поза ним.
2. Керівництво може, під свою відповідальність, передати представництво, зазначене у частині першій, одному або кільком членам керівництва або іншим особам. Воно може визначити, що таке подання стосується винятково окремих питань із завдань Служби дорожнього руху або певних питань.

Стаття 4h. Особливе призначення заступника посадової особи

У разі відсторонення або відсутності члена керівництва наш Міністр визначає заступника його/її посади.

Стаття 4i. Функції Наглядової ради

1. Рада директорів має своєчасно надавати Наглядовій раді інформацію та інші дані, необхідні для виконання своїх обов'язків.
2. Рада директорів щорічно, а також у проміжний період, якщо на думку Наглядової Ради є підстави для цього, покладає на Наглядову раду звітування за свою політику.

Стаття 4j. Склад і призначення членів Наглядової ради

1. Наглядова рада у складі має п'ять членів, зокрема голову.
2. Наш Міністр призначає, відстороняє та звільняє членів Наглядової ради.
3. Голову призначають після заслуховування на Наглядовій раді.
4. Члени Наглядової ради засідають у раді особисто та виконують свої обов'язки без будь-якого мандата або консультацій.

Стаття 4k. Терміни дії повноважень голови і членів Наглядової ради, їх звітування

1. Голову та інших членів Наглядової Ради призначають строком на чотири роки і згодом вони можуть бути повторно призначені один раз на чотири роки.
2. Члени Наглядової Ради можуть бути звільнені достроково за їх власним бажанням або з поважних причин.
3. Доки вакантна посада в Наглядовій раді не буде заповнена, решта членів утворюють Наглядову раду з повноваженнями всієї ради. У разі вакантності посади голови, решта членів визначають одного з них для тимчасового виконання обов'язків голови.

4. Якщо члена тимчасово призначають на звільнену вакансію, наш Міністр визначає термін дії призначення.
5. Наглядова рада надає нашому Міністру всю необхідну інформацію з належним дотриманням статуту щодо інформації, встановленим нашим Міністром.

Стаття 4l. Функції контролю, регламент дій, затвердження повноважень Наглядової Ради, її членів

1. Наглядова рада контролює діяльність керівництва та надає поради.
2. У будь-якому випадку, рішення правління щодо:
 - a. правил, зазначених у [статтях 4o](#) та [4r](#) потребують затвердження Наглядовою радою;
 - b. перевищення суми інвестицій визначає Наглядова рада;
 - c. зміну умов працевлаштування персоналу погоджує Наглядова рада;
 - d. розглядає звіти, які будуть надані нашому Міністру згідно з цим Законом або відповідно до нього.
3. Наш міністр може визначити, що керівництву потрібна попередня згода Наглядової Ради для прийняття рішення, зазначеного у [статті 32 Рамкового акта про незалежні адміністративні органи](#), або це керівництво, якщо наш Міністр прийняв рішення, зазначене в цій статті за його попередньою згодою, може подати йому таке рішення лише після того, як Наглядова рада заявила, що не має заперечень проти цього рішення.
4. Керівництву в будь-якому випадку потрібна попередня згода Наглядової ради для прийняття рішень щодо:
 - a. бюджету;
 - b. визначення ставок, зазначених у [пункті n частини першої статті 4b](#), ставок, що впливають із пункту a частини другої статті [4b](#), а також спосіб сплати таких ставок;
 - c. річний звіт та річний бухгалтерський звіт;
 - d. правила управління, зазначені у [статті 4n](#);
 - e. багаторічний фінансовий план політики;

- f. розширення інспекційної спроможності, як зазначено у [частині другій статті 78](#);
 - g. укладання важливих угод.
5. Рішення, зазначені у пунктах e-g частини четвертої потребують затвердження нашого Міністра. У затвердженні може бути відмовлено, якщо рішення суперечитимуть Закону або суспільним інтересам.
 6. Наглядова рада не може приймати юридично обґрунтованих рішень, якщо принаймні більшість її членів не присутні на засіданні.
 7. Наглядова рада визначає свої методи роботи за допомогою нормативних актів. Їх положення вимагають затвердження нашого Міністра.
 8. Засідання Наглядової Ради не є публічними.

Стаття 4т. Секретаріат служби, компенсації та пільги за діяльність в Наглядовій раді

1. Наглядова рада має власний секретаріат; витрати на нього несе Служба дорожнього руху.
2. Наш Міністр може надати членам Наглядової Ради компенсацію за їх діяльність за рахунок Служби дорожнього руху.
3. Члени Наглядової Ради мають право на відшкодування витрат на проїзд та проживання, понесені ними під час виконання своїх обов'язків.

§ 4. ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ОПЕРАТИВНЕ УПРАВЛІННЯ

Стаття 4п. Методи роботи

Керівництво визначає методи своєї роботи у нормативно-правових актах.

§ 5. ПЕРСОНАЛ ОРГАНІЗАЦІЇ

Стаття 4о. Право членів Ради директорів

В нормативно-правових актах мають бути викладені положення щодо правового становища членів Ради директорів.

§ 6. ФІНАНСОВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 4р. Доходи служби

Дохід Служби дорожнього руху складається з:

- a. ставок від зборів та інших надходжень;

- b. зборів за надані послуги;
- c. інших доходів під будь-якою назвою.

Стаття 4q. Виконувані роботи та визначання відповідних ставок

1. Рівень ставок, зазначений згідно з [пунктом n частини першої статті 4b](#), має бути узгоджений з витратами, пов'язаними з виконанням обов'язків.
2. Ставка, зазначена у [частині першій статті 48](#), для подання заяви про реєстрацію та приписування до реєстру транспортних засобів також охоплює суму, визначену Службою дорожнього руху, яка покриває витрати на:
 - a. реєстрацію протоколів перевірок,
 - b. визнання реєстраційних посвідчень недійсними, якщо Служба дорожнього руху не встановила норму недійсності відповідно до [частини другої статті 52c](#),
 - c. надання інформації з реєстру реєстрації транспортного засобу, як зазначено у [частинах першій та другій статті 43](#), та пільги в натуральній формі, що визначають постановою Ради,
 - d. розгляд скарг та повідомлень про заперечення та оскарження, поданих відповідно до [Закону про загальне адміністративне право](#), спрямованих на дії Служби дорожнього руху,
 - e. виявлення правопорушень, за які карають за цим Законом або відповідно до нього, наскільки посадових осіб Служби дорожнього руху звинувачують у цьому відповідно до [статті 159](#),
 - f. внесення та ведення реєстру, зазначеного у [частині другій статті 13 Закону про загальне адміністративне право](#),
 - g. надання інформації з реєстру, зазначеного у пункті f, тим, хто не зобов'язаний сплачувати відповідну ставку згідно з постановою Ради, зазначеним у [частині другій статті 38 Закону про страхування цивільної відповідальності власників автотранспортних засобів](#),
 - h. перевірку, зазначену у [частині другій статті 45a](#), якщо, на думку Служби дорожнього руху, виявлено, що дані були внесені до реєстру реєстрації транспортного засобу правильно або що особі, на яку зареєстровано посвідку про реєстрацію, видану для перевіреного транспортного засобу, неможливо нічого протиставити,
 - i. моніторинг відкликання виробником транспортних засобів, які вже розміщені на ринку,

- j. проведення експериментів відповідно до [частини першої та другої статті 186](#) та підготовки звіту про ефективність та результати експериментів відповідно до частини третьої статті 186,
- k. виконання завдань, покладених відповідно до [пункту г частини першої статті 4b](#),
- l. витрати, коли вартість стягнення вища за тариф, що підлягає стягненню.

Стаття 4r. Керівні принципи фінансового управління службою

У нормативних актах керівництво встановлює керівні принципи для впорядкованого фінансового управління Службою дорожнього руху.

Стаття 4s. Фінансовий рік служби

Фінансовий рік Служби дорожнього руху збігається з календарним.

Стаття 4t. Фінансовий план служби

1. Керівництво подає багаторічний план фінансової політики, затверджений Наглядовою радою, нашому Міністру до 1 жовтня фінансового року.
2. Відповідно до розпорядження нашого Міністра, можуть бути встановлені правила щодо структури політики багаторічного фінансового плану та встановлені пункти для звернення уваги аудиту.

§7. ІНШІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 4u. Інформаційний статут служби, правила нагляду за службою

1. Наш Міністр встановлює правила нагляду за Службою дорожнього руху з боку нашого Міністра та Наглядової ради.
2. Наш міністр надає Службі дорожнього руху інформацію, необхідну йому для виконання її обов'язків.
3. Наш Міністр встановлює інформаційний статут. Інформаційний статут містить матеріальні та процедурні норми щодо обміну інформацією між нашим Міністром та Службою дорожнього руху.

Стаття 4v. Затвердження нормативних документів служби нашим Міністром

1. Якщо цей Закон або [Рамковий закон про незалежні адміністративні органи](#) вимагає затвердження документів нашим Міністром, міністр надає таке затвердження або утримується протягом не більше шести тижнів з дати отримання документів, що підлягають затвердженню.

2. Вичерпання терміну, зазначеного у частині першій, без надання заперечень або у разі тимчасового припинення затвердження прирівнюють до затвердження.

Стаття 4w. Затвердження нормативних документів служби Наглядовою радою

1. Якщо відповідно до цього Закону вимагають затвердження чи погодження Наглядової ради, вона надає або відмовляє у такому затвердженні чи погодженні протягом шести тижнів з дати отримання документів, що підлягають затвердженню чи погодженню.

2. Вичерпання терміну, зазначеного у частині першій, прирівнюють до затвердження або згоди без надання дозволу чи ухвалення згоди.

Стаття 4wa. Право на витрати, коли фінансовий план не затверджено

Поки бюджет не затверджено, керівництво має право нести витрати за кожен місяць протягом максимум перших шести місяців нового фінансового року у розмірі 115% однієї дванадцятої частини бюджету попереднього фінансового року.

Стаття 4x. Заходи щодо виконання завдань Службою дорожнього руху

Якщо, на думку нашого Міністра, Служба дорожнього руху більше не виконує належним чином завдання, покладені на неї згідно з цим Законом чи відповідно до закону, відмінного від цього Закону, наш міністр має вжити необхідних заходів після консультації з нашим(-ми) Міністром (-ами).

Стаття 4у. [Втратила чинність 01.01.2013]

Глава ІВ. СBR

Стаття 4z. Центральне бюро сертифікатів кваліфікації водіїв

1. Існує Центральне бюро сертифікатів кваліфікації водіїв, яке в суспільстві називають СBR. Офіс є юридичною особою і розташований у місті Рейсвійк.

2. Рамковий акт [про незалежні адміністративні органи](#) поширюють на Центральне бюро доведення документів, за винятком [статті 15 цього Закону](#).

Статті 4zl – 4av не перекладено

Глава II. ПРАВИЛА ДОРОЖНЬОГО РУХУ

§ 1. ПРАВИЛА ПОВЕДІНКИ

Стаття 5. Загальна заборона поведінки щодо безпеки

Кожному заборонено поводитися таким чином, що це створює небезпеку або вона може бути спричинена на дорозі, або перешкоджає руху дорогою або може стати перешкодою.

Стаття 5а. Заборони щодо поводження у процесі дорожнього руху

1. Заборонено будь-кому навмисно поводитися під час дорожнього руху таким чином, щоб правила дорожнього руху були значно порушені так, що це загрожуватиме життю або значним тілесним ушкодженням інших. Цією поведінкою в трафіку можна вважати таку поведінку:

- a. Недостатнє право перебувати в незрозумілих місцях;
- b. Небезпечний обгін;
- c. Ігнорування знака червоного хреста;
- d. Рух аварійною смугою, де це заборонено;
- e. Обгін перед або на пішохідному переході;
- f. Не надання пріоритету;
- g. Перевищення максимальної швидкості, встановленої цим законом;
- h. Їхати дуже близько за іншим транспортним засобом;
- i. Їхати на червоне світло;
- j. Їхати проти напрямку руху;
- k. Утримувати мобільний електронний пристрій зв'язку під час руху;
- l. Недотримання вказівок особами, уповноваженими на це згідно з цим законом;
- m. Порушення інших Правил дорожнього руху, подібних за значенням, згаданих у пунктах від a до l.

2. Застосовуючи частину першу, також враховують ступінь перебування підозрюваного у ситуації, зазначеній у частинах, [першій, другій, третій, четвертій або п'ятій статті 8](#).

Стаття 6. Заборони учасникам дорожнього руху

Кожному, хто бере участь у дорожньому русі, заборонено поводитись таким чином, щоб спричинити дорожньо-транспортну пригоду, та пов'язані з нею, що вбиває іншу особу або заподіює значні тілесні ушкодження іншій особі, або такі тілесні ушкодження, що призводять до тимчасової хвороби або перешкоджання в навчанні, звичайній діяльності.

Стаття 7. Заборона залишати місце аварії

1. Кожному, хто потрапив у дорожньо-транспортну пригоду або чия поведінка спричинила дорожньо-транспортну пригоду, заборонено залишати місце аварії, якщо:

a. Він знає або повинен обґрунтовано підозрювати, що внаслідок цієї аварії ще одна людина загинула або постраждала від іншої особи;

b. У цій аварії він знає або повинен обґрунтовано підозрювати, що шкоду завдано іншій особі;

c. В результаті він знає або повинен обґрунтовано підозрювати, що інша особа, яка постраждала в цій аварії, залишилася у безпорадному стані.

2. Частина першу, що відкриває слова та пункти **a** та **b**, не поширюють на особу, яка на місці ДТП надала належну можливість встановити свою особу, і, якщо вона керувала транспортним засобом, також ідентифікаційні дані цього транспортного засобу.

Статті 8-20 не перекладено.

Глава IIА. ПОЗНАКИ МОПЕДІВ, ДЛЯ ЯКИХ НЕ ПОТРІБНЕ ЄВРОПЕЙСЬКЕ ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТИПУ

Стаття 20b. Умови допуску мопедів до експлуатації

1. Наш Міністр може допустити до дорожнього руху мопед з максимальною проектною швидкістю не більше 25 км/год, оснащений двигуном внутрішнього згорання з об'ємом циліндрів не більше 50 см³ або електродвигуном з номінальною максимальною неперервною потужністю не більше 4 кВт, крім транспортного засобу для осіб з обмеженими фізичними можливостями, за затвердженням типом або індивідуально затвердженням транспортним засобом на основі аспектів його безпечності, якщо:

a. допуск відповідає цілям, зазначеним у [пунктах а та б частини першої, частини другої та пункті а частини третьої статті 2](#) та

b. для такого транспортного засобу не потрібно схвалення типу згідно з правилами, встановленими в рамках Європейського Союзу.

2. Правила щодо затвердження мають бути встановлені міністерським регламентом.

Стаття 20c. Заява про затвердження конструкції та витрати

1. Заяву про затвердження, внесення змін або відкликання подають в порядку, затвердженому нашим Міністром.

2. Витрати, пов'язані з розглядом заявки на затвердження, внесення змін або її відкликання, визначає наш Міністр, а несе заявник.

Стаття 20d. Позначка особи, яка зобов'язана здійснювати ринковий нагляд

Особа, якій видано позначку, зобов'язана забезпечити необхідну співпрацю для здійснення ринкового нагляду, зазначеного у статті 158а.

Стаття 20e. Умови зняття, тимчасового зняття позначки щодо ринкового нагляду

1. Наш Міністр знімає позначку, якщо:

- a. особа, якій була надана така позначка, просить про таке; або
- b. виявлено, що затвердження було надано неправильно.

2. Наш Міністр може тимчасово зупинити або відкликати затвердження, якщо:

a. особа, якій було видано позначку, діє або торгує транспортним засобом як затвердженим, що зазначено в преамбулі першого абзацу [статті 20b](#), тоді як цей транспортний засіб не відповідає типу, для якого було видано позначку;

b. транспортний засіб, якому було надано позначку, тим не менше, становить серйозну небезпеку для здоров'я, безпеки, навколишнього середовища або інших аспектів захисту суспільних інтересів;

c. особа, якій було надано затвердження, не виконує зобов'язань, зазначених у [статті 20d](#); або

d. особа, якій надано затвердження, діє з порушенням одного чи кількох інших зобов'язань, що впливають із затвердження.

3. Наш міністр може тимчасово зупинити затвердження, якщо є підозра, що затвердження було видано неправильно.

Стаття 20f. Вилучення з ринку або відкликання транспортних засобів

1. Якщо виробник повинен вилучити з ринку або відкликати транспортні засоби, зазначені в преамбулі [частини першої статті 20b](#), з наданою позначкою, оскільки вони становлять серйозну небезпеку для здоров'я, безпеки, навколишнього середовища або інших аспектів захисту суспільних інтересів, або якщо вони не відповідають вимогам щодо затвердження, виробник негайно інформує Службу дорожнього руху.

2. Подальші правила мають бути встановлені постановою міністерства у зв'язку з виконанням частини першої.

Стаття 20g. Заборони економічним суб'єктам пропонувати або розміщувати транспортні засоби на ринку

1. Економічним суб'єктам заборонено пропонувати або розміщувати на ринку транспортні засоби, які зазначено у преамбулі [частини першої статті 20b](#):

- a.** без позначки цих транспортних засобів;
- b.** якщо вимоги до такої позначки не виконані; або
- c.** які мають сфальсифіковані або неточні декларації про відповідність, таблички або знаки затвердження з метою введення в оману інших.

2. Економічним суб'єктам заборонено пропонувати або розміщувати на ринку транспортний засіб, який зазначено в преамбулі [частини першої статті 20b](#), без декларації про відповідність, передбаченої статтею 20b, або без встановлених знаків затвердження.

3. Суб'єктам господарювання заборонено:

a. використовувати пристрої або засоби маніпуляцій, або фальсифікувати результати випробувань під час процесу затвердження або під час ринкового нагляду;

b. робити неправдиві заяви під час будь-якого затвердження або процедур, які призводять або можуть призвести до відкликання, поки діють коригувальні або обмежувальні дії відповідно до цього Закону;

c. приховувати дані або технічні специфікації, які можуть призвести до відмови або скасування позначки транспортних засобів, як зазначено у преамбулі [частини першої статті 20b](#), або до відкликання транспортних засобів, які зазначено у преамбулі частини першої статті 20b; або

d. забороняти доступ до такої інформації.

Стаття 20h. Заборона використовувати або залишати на дорозі транспортний засіб без позначки

Заборонено використовувати або залишати на дорозі автомобільний транспортний засіб, зазначений у преамбулі [частини першої статті 20b](#), який немає позначки.

Глава III. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ТА СИСТЕМ, КОМПОНЕНТІВ, ОКРЕМИХ ТЕХНІЧНИХ СКЛАДНИКІВ, ДЕТАЛЕЙ, ОБЛАДНАННЯ ТА МЕХАНІЗМІВ ДЛЯ ТАКИХ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ТА ЇХНІХ ПРИЧЕПІВ, А ТАКОЖ ПРИСТРОЇВ, РОЗРОБЛЕНИХ ТА СКОНСТРУЙОВАНИХ ДЛЯ ЗАХИСТУ ПАСАЖИРІВ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ТА ВРАЗЛИВИХ УЧАСНИКІВ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

§ 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 21. Предмет і види затвердження, звільнення від затвердження

1. Транспортні засоби та системи, компоненти, окремі технічні складники, деталі, обладнання та пристрої, розроблені та сконструйовані для таких транспортних засобів та їх причепів, та пристрої, призначені та сконструйовані для захисту пасажирів транспортних засобів та вразливих учасників дорожнього руху, надають на ринку або розміщують на ринку лише після того, як вони були затверджені, після того, як вони були затверджені з відмовою чи звільненням, або після того, як вони отримали ліцензію.

2. Затвердження, згадане в частині першій, може бути надано, якщо:

a. затвердження типу ЄС або індивідуальне затвердження ЄС, якщо виконані вимоги, викладені у відповідному регламенті ЄС у зв'язку із затвердженням автотранспортних засобів;

b. національне затвердження типу або індивідуальне затвердження, якщо таке було визначено постановою міністрів та дотримано вимог, встановлених у [частині третій статті 23](#); або

c. дотримано вимог відповідних згармонізованих технічних регламентів ЄЕК ООН, зазначених в Угоді 1958 року.

3. Звільнення, звільнення або ліцензія, як зазначено у частині першій, можуть бути надані, якщо:

a. відмова, звільнення або дозвіл у зв'язку із затвердженням типу ЄС або індивідуальним затвердженням ЄС, якщо дотримано умов, встановлених у відповідному регламенті ЄС у зв'язку із затвердженням транспортних засобів; або

b. звільнення, звільнення або дозвіл у зв'язку з національним затвердженням типу або індивідуальним затвердженням, наскільки це було визначено постановою міністрів.

4. Як відступ від частини першої, після внесення змін до умов затвердження транспортного засобу надають лише на ринку або розміщують на ринку:

а. якщо це стосується затвердження типу ЄС або індивідуального затвердження ЄС, у разі дотримання умов, встановлених для нього на основі відповідного регулювання ЄС у зв'язку із затвердженням автотранспортних засобів;

б. якщо це стосується національного затвердження типу або індивідуального затвердження, якщо дотримано умов, встановлених міністерськими постановами; або

с. у випадку затвердження ЄЕК ООН, коли виконані умови, викладені у відповідному згармонізованому технічному регламенті, як зазначено в угоді 1958 року.

5. Як відступ від частини першої, міністерською постановою визначають випадки, коли транспортні засоби, системи, компоненти, технічні складники, деталі транспортних засобів, обладнання та засоби не підлягають затвердженню до того, як вони можуть бути запропоновані або виведені на ринок.

Стаття 22. Органи, що затверджують, звільнюють від затвердження

1. Затвердження, зазначене в [частині першій статті 21](#), або звільнення, звільнення або дозвіл як зазначено в частині третій статті 21, може надавати Служба дорожнього руху за запитом.

2. Національне затвердження типу або індивідуальне затвердження, видане органом, що затверджує в іншій державі-члені Європейського Союзу, в Службі дорожнього руху прирівнюють до національного затвердження типу або індивідуального затвердження, якщо дотримано еквівалентних умов, встановлених для у відповідному ЄС-правилі, що стосується затвердження автотранспортних засобів.

3. Частину другу застосовують mutatis mutandis (*із зміною того, що підлягає зміні; з урахуванням відповідних відмінностей – прим. перекладача*) до національного затвердження типу або індивідуального затвердження, наданого компетентним органом іншої держави-учасниці Угоди про Європейський економічний простір або наданого компетентним органом у Швейцарії, якщо це впливає з угоди, укладеної в Люксембурзі 21 червня 1999 р. між Європейським Співтовариством та Швейцарською конфедерацією про взаємне визнання оцінки відповідності (PVEG I 114).

4. Типове затвердження ЄС або індивідуальне затвердження ЄС, як зазначено відповідно до [пункту а частини другої статті 21](#), або звільнення, звільнення або

дозвіл як зазначено у пункті **a** частини третьої статті 21, також може бути видане органом, що затверджує в іншій державі-члені Європейського Союзу, як зазначено в Регламенті ЄС стосовно затвердження автотранспортних засобів.

5. Затвердження ЄЕК ООН може також бути надане відповідним органом держави-учасниці угоди 1958 року.

Стаття 26. Відкликання затвердження типу або індивідуального затвердження Службою дорожнього руху

1. Служба дорожнього руху відкликає національне затвердження типу або індивідуальне затвердження або затвердження ЄЕК ООН, яке вона надала, якщо:

- a.** особа, якій було надано затвердження, просить про таке; або
- b.** виявлено, що затвердження було надано помилково.

2. Орган дорожнього руху може тимчасово зупинити чи скасувати національне затвердження типу або індивідуальне затвердження, або затвердження ЄЕК ООН, яке він надав, якщо:

a. особа, якій було надано затвердження, виготовляє або передає як затверджений транспортний засіб або систему, компонент, технічний складник, деталь транспортного засобу, обладнання або пристрої для транспортного засобу чи його причепа, або пристрою для захисту пасажирів транспортних засобів та вразливих учасників дорожнього руху, тоді як це затвердження не відповідає типу, для якого було надано затвердження;

b. транспортний засіб або система, компонент, окремий технічний складник, деталь, обладнання або пристрій для транспортного засобу або причепа до них, або пристрій для захисту пасажирів чи вразливих учасників дорожнього руху, на які було надано затвердження, тим не менше становлять істотний ризик для здоров'я, безпеки навколишнього середовища чи інших аспектів захисту суспільних інтересів;

c. не виконані зобов'язання, зазначені в частині другій статті 23, статті 25 або частині другій статті 28 або

d. особа, якій було надано затвердження, діє всупереч одному чи кільком іншим зобов'язанням, що впливають із затвердження.

3. Служба дорожнього руху може тимчасово припинити національне затвердження типу або індивідуальне затвердження, або затвердження ЄЕК ООН, яке вона надала, якщо затвердження було видано помилково.

§ 2. ЗАБОРОНИ

Статті 29 – 33 не перекладено

Глава IV. НОМЕРНІ ЗНАКИ ТА ПОСВІДКА ПРО РЕЄСТРАЦІЮ

§ 1. ВИМОГА СТОСОВНО РЕЄСТРАЦІЇ

Стаття 36. Реєстраційний номер транспортного засобу, реєстраційна посвідка, відповідальність за їх відповідність

1. Власнику або володільцю транспортного засобу чи причепа на дорозі має бути наданий реєстраційний номер цього транспортного засобу відповідно до правил, встановлених наказом Ради Служби дорожнього руху.
2. Щодо заяви, зазначеної в частині першій, власнику або володільцю транспортного засобу має бути видана посвідка про реєстрацію відповідно до правил, встановлених наказом Ради.
3. Реєстраційна посвідка має:
 - a. відповідати вимогам, встановленим наказом міністерства щодо проектування та впровадження,
 - b. бути чинною,
 - c. бути не відновленою, і
 - d. бути належним чином розбірливою.
4. [Редакція: *втратила чинність.*]
5. Автотransпортні засоби та причепа мають відповідати даним у посвідці про реєстрацію, виданій на відповідний транспортний засіб, і даним про транспортний засіб, занесеним у реєстр транспортних засобів, якщо певний відхил від таких даних не допускають відповідно до [статті 71](#).
6. За порушення частин першої-п'ятої несуть відповідальність:
 - a. якщо це стосується автомобільного транспортного засобу, власник або володілець, який залишає автомобіль на дорозі або дозволяє керувати ним на дорозі, а у випадку, якщо цей транспортний засіб рухається дорогою, – водій, а
 - b. якщо це стосується причепа, власник або володілець, який залишає причіп на дорозі або дозволяє йому рухатися по дорозі за допомогою автотransпортного засобу, а в разі, якщо причіп переміщається дорогою за допомогою автотransпортного засобу, водій цього засобу.
7. Вимоги, зазначені в пункті a частини третьої, можуть також використовувати для стягнення податку на легкові автомобілі та мотоцикли та податку на транспортні засоби.

8. Подальші правила будуть встановлені міністерським регламентом для імплементації частин першої та другої.

Стаття 37. Відхили від правил реєстрації транспортних засобів

1. [Статтю 36](#) не поширюють на:

a. такі категорії транспортних засобів:

1°. категорії мопедів, визначених наказом Ради, а також мопедів у міжнародному сполученні, які походять із країни, де для цих транспортних засобів не надано реєстраційний номер,

2°. сільськогосподарські або лісогосподарські трактори, транспортні засоби з обмеженою швидкістю та мобільні машини, визначені наказом ради, і

3°. транспортні засоби для інвалідів;

b. транспортні засоби та причепи, зареєстровані за кордоном, які перебувають у міжнародному сполученні, за умови, що була видана посвідка про реєстрацію відповідного транспортного засобу компетентним органом за кордоном, який відповідає вимогам, викладеним в угоді між Нідерландами та країною відповідно до цієї чинної міжнародної угоди, і відповідний транспортний засіб, що відповідає вимогам, встановленим для цього транспортного засобу в цій угоді або наказом ради, на виконання цієї угоди, щодо допуску до міжнародного руху;

c. автомобільні транспортні засоби та причепи, за умови дотримання правил, які мають бути встановлені постановою міністерства, що належать до:

1°. службовців військової або цивільної служби, визначених міністерським регламентом у значенні статті I Конвенції, укладеної в Лондоні 19 червня 1951 року між країнами, які є сторонами Північноатлантичного договору, щодо правового статусу їхніх збройних сил (Trb 1953, 10), або за змістом статті 3 протоколу, що належить до вищезгаданого договору, укладеного в Парижі 28 серпня 1952 року, протоколу про правовий статус міжнародних військових штабів, створених відповідно до Північноатлантичного договору (Trb. 1953), 11), а також

2°. посадові особи Організації Північноатлантичного договору, які перебувають у Нідерландах на основі обміну листами між урядом Королівства Нідерландів та Організацією Північноатлантичного договору від 31 серпня та 11 вересня 1979 року (Trb.1979, 159) і щодо яких поширюють Конвенцію про правовий статус Організації Північноатлантичного договору, національних представників в її органах та її міжнародного персоналу (Trb.1951, 139).

2. Крім того, [статтю 36](#) не застосовують до:

a. причепів, призначених винятково для урухомлення транспортними засобами, зазначеними в підпунктах 1° і 3° пункту **a** частини першої;

b. причепів з максимальною дозволеною масою:

1°. не більше 750 кг;

2°. більше 750 кг з країни, де не вказано окремий реєстраційний номер для цих причепів,

розуміючи, що коли такий причіп з'єднано з автотранспортним засобом, зареєстрованим у Нідерландах, цьому причепу надають реєстраційний номер, зазначений для цього транспортного засобу; і

c. причепи, визначені наказом ради, які призначені винятково для урухомлення сільськогосподарським або лісогосподарським трактором, транспортним засобом з обмеженою швидкістю або мобільною машиною, за умови, що такий причіп має реєстраційний номер, що визначає сільськогосподарський або лісогосподарський трактор, обмеженої швидкості автомобіль або мобільну машину, власник або володілець яких той самий, що й власник або володілець сільськогосподарського чи лісогосподарського трактора, обмеженої швидкості транспортного засобу чи мобільної машини, до яких приєднано цей причіп.

3. Для транспортних засобів і причепів, які належать до складу фізичної або юридичної особи, якій було надано визнання, зазначене у [статті 62](#), або які були надані фізичній чи юридичній особі для ремонту або обробки, застосовують вимогу про те, що реєстраційний номер для конкретного транспортного засобу не має бути вказаний, за умови, що відповідно до правил, встановлених наказом ради, використовують особу, визначену наказом Ради Служби дорожнього руху для цієї фізичної або юридичної особи, або фізичної чи юридичної особи, якій надано визнання, як зазначено у статті 62, і яка має транспортний засіб, доступний для продажу на користь першої згаданої фізичної або юридичної особи, із зазначеним реєстраційним номером. Служба дорожнього руху може додавати нормативні акти до цих заяв. Правила щодо такого порядку можуть бути встановлені міністерськими постановами. Розпорядженням Ради може бути визначено, у яких випадках використання такого реєстраційного номера є обов'язковим.

4. На посадових осіб, визначених рішенням Служби дорожнього руху, покладено нагляд за виконанням обов'язків, що впливають з частини третьої. Повідомлення про таке рішення має бути опубліковано в Staatsco.

5. Наказом Ради має бути визначено, що:

a. у певних виняткових випадках є або може бути тимчасовий відступ від положень [підпунктів b](#) або [c](#) частини 3 [статті 36](#);

b. автомобіль або причіп можуть бути припарковані на дорозі, якщо реєстрація була визнана недійсною відповідно до [пунктів b, c, d або f частини 3 статті 51a](#).

6. Подальші правила встановлюють наказом Ради щодо опису категорій транспортних засобів, зазначених у пункті **a** частини 1, , а також максимальної [швидкості](#), визначеної для цих категорій.

7. Подальші правила реалізації частини третьої встановлюють постановою міністерства, а інші правила можуть бути встановлені для імплементації частини п'ятої.

§ 2. НОМЕРНІ ЗНАКИ

Стаття 38. Особливості надання реєстраційних номерів

1. Розпорядженням Ради має бути визначено, що певні категорії реєстраційних номерів надають лише особам або групам осіб, які мають бути визначені згідно з відповідним порядком Ради, або транспортним засобам чи групам транспортних засобів, які мають бути визначені в ньому, за умов, що мають бути встановлені порядком.

2. Подальші правила мають бути встановлені міністерським регламентом щодо імплементації частини першої.

Стаття 39 [Термін дії закінчився 02-01-2000]

Стаття 40. Вимоги щодо реєстраційного номера і відповідальність за їх дотримання

1. Реєстраційний номер має бути добре помітний і на автомобілі і на причепі.

2. Подальші правила встановлюють наказом Ради щодо розміщення, застосування та освітлення реєстраційного номера, а також правила щодо реєстраційного знака і його складових, а також знаків, які на них наносять.

3. Подальші правила мають бути встановлені наказом міністрів для імплементації положень згідно з частиною другою.

4. За порушення частини першої або положень, передбачених частинами другою або третьою, несуть відповідальність:

a. якщо це стосується автомобільного транспортного засобу, власника або володільця, який залишає автомобіль на дорозі або дозволяє керувати ним на дорозі, а у випадку, якщо цей транспортний засіб рухається дорогою, і водій, та

b. якщо це стосується причепа, власник або володілець, який залишає причіп на дорозі або дозволяє йому рухатися дорогою за допомогою автотранспортного засобу, а в разі, якщо причіп переміщується по дорозі за допомогою автотранспортного засобу, водій цього автотранспорту.

§ 3. РЕЄСТРАЦІЯ НОМЕРНИХ ЗНАКІВ

Стаття 41. Заборони щодо реєстраційних номерних знаків та відповідальність щодо їх дотримання

1. Заборонено:

a. прикріпляти або наносити будь-який знак або засіб на автомобіль або причіп з метою ускладнення розпізнавання, зокрема розпізнавання за допомогою технічних засобів, реєстраційного номера, що використовується відповідно до [статті 40](#);

b. залишати автомобіль на дорозі або керувати ним на дорозі, або залишати причіп на дорозі, або переміщати автомобіль дорогою, якщо на цьому транспортному засобі чи причепі є будь-який знак або засоби, внаслідок чого розпізнавання, зокрема визнання за допомогою технічних умов, реєстраційного номера, що надається відповідно до [статті 40](#), ускладнено;

c. прикріпляти або наносити знак на автомобіль або причіп, який не є реєстраційним номером, наданим власнику або володільцю цього транспортного засобу або причепа відповідно до [статті 36](#), з наміром зробити цей знак пропускним для такого реєстраційний номер або з очевидним наміром зробити цей знак дозволеним для іноземного реєстраційного номера, визначеного відповідно до чинних правил, або реєстраційного номера, визначеного відповідно до [частини 3 статті 37](#);

d. залишати автомобіль на дорозі або керувати ним на дорозі, або залишати причіп на дорозі або переміщати автомобіль по дорозі, якщо на цьому транспортному засобі чи причепі був нанесений знак, інший ніж реєстраційний номер, виданий власнику або володільцю цього транспортного засобу або причепа згідно зі [статтею 36](#), може передбачати такий реєстраційний номер або іноземний реєстраційний номер, визначений відповідно до чинних правил, або реєстраційний номер відповідно до [частини 3 статті 37](#), зазначений як реєстраційний номер;

e. прикріпляти або наносити знак, який не є реєстраційним номером, зазначеним для цього транспортного засобу або власника чи його володільця, на транспортний засіб, зареєстрований за кордоном, або причіп, зареєстрований за кордоном, з наміром зробити цей знак пропускним для такого номерного знаку;

f. залишати автомобіль з іноземною реєстрацією на дорозі або кермувати ним на дорозі, або залишити причіп з іноземною реєстрацією на дорозі або переміщати його дорогою, якщо на цьому транспортному засобі був прикріплений до цього причепа знак, який, крім реєстраційного номера, виданого за кордоном для цього транспортного засобу або його власника чи володільця, може видаватися за такий реєстраційний номер.

2. За порушення пунктів **b**, **d** і **f** частини першої несуть відповідальність:

a. якщо це стосується автотранспортного засобу, власника або володільця, який залишає автомобіль на дорозі або дозволяє кермувати ним на дорозі, а також у випадку, якщо цей транспортний засіб рухається дорогою, однак лише водій якщо власник, власник або водій знає або може обґрунтовано підозрювати, що знак або засіб, зазначений в пункті **b** частини першої, або знак, зазначений у пунктах **d** або **f** частини першої, нанесені на автомобіль, і

b. якщо це стосується причепа, власник або володільця, який залишає причіп на дорозі або дозволяє йому рухатися по дорозі за допомогою автотранспортного засобу, а в разі, якщо причіп переміщається по дорозі за допомогою автотранспортного засобу, водій цього транспортного засобу, але лише якщо власник, володільця або водій знає або може обґрунтовано підозрювати, що на причепі знак або засоби, зазначені в пункті **b** частини першої, або знак, зазначений у пунктах **d** або **f** частини першої, встановлено.

Стаття 41а. Терміни та визначення до § 3

1. Терміни для цілей § 3:

a. (overheidsorgaan) урядовий орган: адміністративний орган, зазначений у [пункті а частини першої статті 1:1 Закону про загальне адміністративне право](#), та особи чи органи, зазначені у частині другій;

b. (basisregistratie) базова реєстрація: збір визначених законом даних, що містять достовірні дані;

c. (authentiek gegeven) достовірні дані: дані, включені до основної реєстрації, що були визнані достовірними згідно із законом або відповідно до нього.

2. Окрім частини першої, до урядового органу також належать особи або органи, визначені постановою міністрів, які виконують публічні завдання, оскільки це призначення є необхідним на думку нашого Міністра з метою належного виконання їх громадського завдання.

Стаття 42. Реєстр базової реєстрації транспортного засобу

1. Існує реєстр реєстрації транспортного засобу *(далі також реєстр транспортних засобів, - прим. перекладача)*. Це реєстр базової реєстрації.
2. Служба дорожнього руху є адміністратором та контролером ведення реєстру реєстрації транспортних засобів.
3. У реєстрі реєстрації транспортних засобів Служба дорожнього руху обробляє дані про автотранспортні засоби та причепа, для яких був наданий реєстраційний номер, назви цих транспортних засобів та причепів, а також про інші автомобілі та причепа.
4. Збір даних, зазначених у частині третій, здійснюють для таких цілей:
 - а. для належного виконання положень цього Закону або відповідно до нього, а також для забезпечення виконання положень, встановлених цим Законом або відповідно до нього,
 - б. для належного виконання положень [Закону про податок на транспортні засоби 1994](#) року або відповідно до нього, [Закону про податок на легкові автомобілі та мотоцикли 1992](#) року, [Закону про податок на вантажні транспортні засоби](#), [Закону про страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів](#), [Закону про тимчасове стягнення плати за проїзд в Бланкенбурзі та ViA15](#), а також інших нормативно-правових актів, що стосуються автотранспортних засобів або причепів, також для забезпечення виконання положень цих законів або відповідно до них, та
 - с. надавати державним органам дані з реєстру реєстрації транспортних засобів, оскільки вони зазначають, що вони потребують цих даних для належного виконання своїх державних обов'язків.
5. Служба дорожнього руху може обробляти персональні дані кримінального характеру, як зазначено у [§ 3.2 Закону про забезпечення загальних правил захисту даних](#), оскільки це пов'язано з цілями, зазначеними у пунктах **а** та **б** частини четвертої.
6. Додаткові правила мають бути встановлені постановою Ради щодо створення та ведення реєстру реєстрації транспортних засобів, зокрема подальше опрацювання даних, персональних даних та персональних даних кримінального характеру, як зазначено у [§ 3.2 Закону про забезпечення загальних правил захисту даних](#), які обробляють в реєстрі реєстрації транспортних засобів.
7. Дані про автомобілі та причепа, які Служба дорожнього руху обробляє у національних інтересах, до реєстру реєстрації транспортних засобів не залучають.

Стаття 42а. Класифікація даних в реєстрі реєстрації транспортного засобу

1. Дані в реєстрі реєстрації транспортного засобу поділяють на:
 - a. достовірні та недостовірні дані;
 - b. чутливі та нечутливі дані.
2. Вважають достовірними такі дані:
 - a. дані, які необхідно включити до реєстраційної посвідки на підставі обов'язкового спільного рішення Ради Європейського Союзу, Європейського Парламенту та Ради або Комісії Європейського Союзу, якщо відповідні дані ще не були введені на підставі іншого законодавчого положення, визнаного достовірними;
 - b. категорії транспортних засобів, визначені в рамкових правилах ЄС;
 - c. найменування автомобіля чи причепа.
3. Інші достовірні дані або їх категорії мають бути призначені постановою Ради. Постановою Ради також може бути визначено достовірним склад даних, що походять з іншої базової реєстрації, з одним або кількома даними з реєстру реєстрації транспортного засобу.
4. Чутливі та нечутливі дані або їх категорії визначають постановою Ради.

Стаття 43. Надання інформації з реєстру реєстрації транспортних засобів

1. Служба дорожнього руху надає дані з реєстру реєстрації транспортних засобів, зокрема персональні дані та персональні дані кримінального характеру, як зазначено у [§ 3.2 Закону про забезпечення загальних правил захисту даних](#), в такій мірі, в якій вони необхідні для виконання громадських обов'язків.
2. Влада інших держав-членів Європейського Союзу та інших держав, які є сторонами Угоди поза Нідерландами про Європейську економічну зону, отримують дані з реєстру транспортних засобів Служби дорожнього руху у випадках, визначених чи відповідно до розпорядження Ради, зокрема персональні дані та персональні дані кримінального характеру, як зазначено у [§ 3.2 Закону про забезпечення загальних правил захисту даних](#).
3. Органи влади за межами Нідерландів, крім органів держав-членів Європейського Союзу та держав, які є сторонами Угоди про Європейську економічну зону, отримують дані з реєстру реєстрації транспортних засобів Служби дорожнього руху у випадках, визначених або відповідно до Порядку Ради, зокрема особисті дані та персональні дані кримінального характеру, як зазначено у [§ 3.2 Закону про забезпечення загальних правил захисту даних](#). Дані, зокрема персональні дані та персональні дані кримінального характеру, як зазначено у [§ 3.2 Закону про забезпечення загальних правил захисту даних](#),

також можуть бути надані установам міжнародних організацій, якщо це потрібно для виконання договору або обов'язкових рішень міжнародної організації.

4. Особи або органи чи категорії осіб чи органів, призначених згідно з розпорядженням Ради, окрім органів, зокрема зазначених у частинах 1-3, на запит можуть бути уповноважені Службою дорожнього руху для цілей, зазначених або відповідно до постанови Ради їм можуть бути надані конфіденційні дані, зокрема персональні дані та персональні дані кримінального характеру, як зазначено у [§ 3.2 Закону про забезпечення загальних правил захисту даних](#).

5. Нечутливі дані з реєстру транспортних засобів можуть бути надані будь-кому.

6. За постановою Ради або відповідно до постанови Ради, для реалізації частин першої-п'ятої, мають бути встановлені додаткові правила стосовно інформації, яку слід надавати з реєстру реєстрації транспортного засобу, способу надання цієї інформації та умови для надання таких даних.

Стаття 43а. Спосіб надання даних з реєстру реєстрації транспортних засобів

1. Надання даних одержувачам, як зазначено у [статті 43](#), здійснюють у спосіб, визначений Службою дорожнього руху.

2. Одержувачі, зазначені у [частині четвертій та п'ятій статті 43](#), зобов'язані сплатити за встановленим Службою дорожнього руху тарифом за надання даних. Заінтересована особа несе витрати лише за додаткові копії персональних даних, зокрема персональні дані кримінального характеру, як зазначено у [§ 3.2 Закону про забезпечення загальних правил захисту даних](#), а також за надання даних, які не є персональними даними.

3. Як відхил від частини другої, особа, яка подає заяву на підставі [статті 43](#) щодо автоматизованого надання даних з реєстру реєстрації транспортного засобу у випадках, які визначатиме Служба дорожнього руху, буде сплачувати внесок за підключення, яке визначатиме цю послугу.

Стаття 43б. Надання достовірних даних

1. Урядовий орган, якому під час виконання свого публічного завдання потрібні дані, які були визначені достовірними даними цим Законом або відповідно до нього та включені до реєстру реєстрації транспортних засобів, використовує ці дані.

2. Частину першу не застосовують, якщо:

- a. урядовий орган склав звіт щодо даних, про які йдеться, як зазначено у [частині першій статті 43с](#);
 - b. до відповідних даних було зроблено примітку, зазначену у [частині третій статті 43в](#);
 - c. інше передбачене законом;
 - d. належне виконання публічного завдання урядового органу перешкоджає повному застосуванню частини першої.
3. Фізична або юридична особа, від якої урядовий орган запитав інформацію, до якої застосовують частину першу, не зобов'язана надавати цю інформацію, за винятком випадків, коли інформацію вважають необхідною для правильного визначення відповідної особи чи транспортного засобу.

Стаття 43с. Процедури забезпечення достовірності даних реєстру

1. Урядовий орган, який має обґрунтовані сумніви щодо правильності достовірних даних, включених до реєстру реєстрації транспортного засобу, повідомляє про такі сумніви Службі дорожнього руху із зазначенням причин.
2. Якщо повідомлення, зазначене у частині першій, стосується даних, які походять від іншої базової реєстрації, Служба дорожнього руху пересилає це повідомлення адміністратору цього реєстру, за винятком випадків, коли урядовий орган, який робить повідомлення відповідно до частини першої, про те, що цей урядовий орган буде звітувати безпосередньо адміністратору реєстру, з якого походять достовірні дані.
3. Після отримання звіту, зазначеного у частині першій, Служба дорожнього руху зазначає у реєстрі реєстрації транспортних засобів у спосіб, який визначає ця служба, що відповідні дані «розслідують», якщо це не стосується звіту, який відповідно до другої сторони, передають адміністратору іншого базового реєстру.
4. Якщо повідомлення, зазначене у частині першій, стосується інформації, яка була визнана достовірною відповідно до Закону або згідно з цим Законом, Служба дорожнього руху приймає рішення про зміну інформації та негайно повідомляє урядовий орган, який зробив повідомлення про таке рішення.
5. Якщо рішення, зазначене в частині четвертій, призводить до зміни достовірних даних, Служба дорожнього руху негайно повідомляє особу, якої стосуються достовірні дані, або особу, якій видано реєстраційну посвідку про автомобіль або причіп, яких стосуються достовірні дані, стосовно справжніх даних.

6. Служба дорожнього руху видаляє примітку про те, що частина інформації розслідується, коли рішення про внесення змін є невідкличним.

7. Додаткові правила можуть бути встановлені для імплементації цієї статті за постановою Ради або відповідно до неї.

Стаття 43d. Змінення та виправлення даних реєстру

1. Якщо Служба дорожнього руху встановить, що дані, внесені до реєстру транспортних засобів цією службою, неправильні або неправильно внесені до реєстраційного реєстру транспортних засобів, ця служба змінює або видаляє такі дані.

2. Якщо Служба дорожнього руху встановить, що частина інформації невірно внесена до реєстру реєстрації транспортного засобу, вона все одно вносить таку інформацію до реєстру реєстрації транспортного засобу.

3. Служба дорожнього руху негайно повідомляє особу, якої стосується справжній екземпляр, або особу, якій видано посвідку про реєстрацію автомобіля або причепа, якої стосується достовірна інформація.

Стаття 43e. Зміна, видалення чи внесення даних реєстру на запит зацікавленої сторони

1. Якщо зацікавлена сторона має вагомі підстави вважати, що частина інформації, яка була визнана автентичною згідно з цим Законом чи відповідно до нього, або недостовірна інформація була неправильною чи помилково внесеною до реєстру реєстрації транспортного засобу, вона може вказати на відповідні причини, подати запит до Служби дорожнього руху щодо зміни, видалення або внесення таких даних.

2. У відповідь на запит, зазначений у частині першій, Служба дорожнього руху приймає рішення про зміну, видалення чи внесення відповідних даних та інформує зацікавлену сторону, яка подала запит, про таке рішення.

Стаття 43f. Обов'язок державних органів повідомляти Службу дорожнього руху про можливі зміни або доповнення в реєстрі

Без шкоди для [статті 43c](#), державні органи зобов'язані повідомляти Службу дорожнього руху в порядку, визначеному цією службою, про факти, на які вони звернули увагу під час виконання своїх обов'язків, якщо ці факти можуть спричинити внесення змін або доповнення до передачі даних, включених до реєстру реєстрації транспортного засобу, або можуть мати інше значення щодо правильності цих даних.

Стаття 44. Структура та функціонування системи заходів внутрішнього контролю реєстру

1. Служба дорожнього руху вживає заходів для гарантування правильності, актуальності та повноти реєстру реєстрації транспортних засобів.
2. Щонайменше раз на три роки Служба дорожнього руху має надає надати висновок щодо структури та функціонування системи заходів внутрішнього контролю від дипломованого бухгалтера або бухгалтера, зареєстрованого у реєстрі, зазначеному у [частині першій статті 36 Закону про бухгалтерів та адміністраторів](#).
3. Подальші правила можуть бути встановлені на підставі постанови Ради щодо виконання частини першої та другої.

Стаття 45. [Втратила чинність 28.07.2018]

Стаття 45а. Питання нагляду за використанням даних реєстру

1. Посадові особи, призначені рішенням Служби дорожнього руху, несуть відповідальність за нагляд щодо використання даних реєстру реєстрації транспортних засобів відповідно до положень цього Закону або згідно з цим Законом. Такі рішення повідомляють шляхом публікації в Урядовому віснику.
2. Якщо Служба дорожнього руху має обґрунтовані сумніви щодо достовірності інформації реєстру реєстрації транспортних засобів, що стосується автомобіля чи причепа, вона може особі, якій видано реєстраційна посвідка на відповідний автомобіль чи причіп, доручити надати Службі дорожнього руху цей транспортний засіб для перевірки.
3. Має бути визначено Радою чи згідно з постановою Ради, в яких випадках Служба дорожнього руху стягуватиме тариф, встановлений цією службою, на витрати за перевірку, зазначених у частині першій, або за перевірку, зазначену у частині другій. Таку ставку стягуватимуть у спосіб, який визначає Служба дорожнього руху.
4. Надання даних з реєстру реєстрації транспортних засобів може бути відхилено, якщо на думку Службу дорожнього руху такі дії суперечать цілям, або умовам, для яких це було зроблено.

Стаття 46. Зобов'язання осіб щодо реєстрації реєстраційних номерів транспортних засобів

1. Згідно з постановою Ради правилами встановлюють зобов'язання особи, пов'язані з реєстрацією реєстраційних номерів транспортних засобів:

- a. яка придбала право власності, володіння або право власності на моторний транспортний засіб або причіп, для якого ще не визначено реєстраційний номер;
 - b. якій надано реєстраційний номер;
 - c. яка придбала право власності, володіння або право власності на моторний транспортний засіб або причіп, для якого було надано реєстраційний номер.
2. Подальші правила реалізації частини першої встановлюють міністерськими постановами.

§ 4а. Реєстрація в реєстрі транспортних засобів та опис

Стаття 47. Реєстрація для права дорожнього руху

Для права дорожнього руху автомобілів та причепів, для яких був наданий реєстраційний номер, вони мають бути зареєстровані в реєстрі реєстрації транспортних засобів та названі відповідно до правил, встановлених постановою Ради.

Стаття 48. Суб'єкти та умови реєстрації

1. Реєстрацію в реєстрі транспортних засобів та записи здійснюють за плату в порядку, визначеному Службою дорожнього руху, за тарифами, встановленими для цієї послуги, та за запитом від:
 - a. фізичних осіб, які проживають у Нідерландах, та досягли вісімнадцяти років, або
 - b. фізичних осіб, які проживають у Нідерландах, та досягли шістнадцяти років, якщо заява стосується реєстрації та назви мопеда, та
 - c. юридичних осіб, зареєстрованих в Нідерландах.
2. Реєстрація в реєстрі реєстрації транспортного засобу має відбуватися лише в тому випадку, якщо на автомобіль чи причіп, для яких потрібна реєстрація, було надано дозвіл, зазначений у [частині другій статті 21](#), а якщо після затвердження були внесені зміни до конструкції, зокрема оснащення цього транспортного засобу, таку модифікацію, за винятком випадків, коли не потрібне затвердження, має бути затверджено відповідно до [частини першої статті 99](#) або [частини першої статті 100](#) щодо допуску модифікованого транспортного засобу до дорожнього руху.
 - 2b.** Незважаючи на частину другу, Служба дорожнього руху може відмовити у реєстрації в реєстрі транспортних засобів або додати правила стосовно реєстрації, якщо затверджений транспортний засіб має такі розміри чи масу, що з огляду на інфраструктуру доріг це може становити серйозну небезпеку для

охорони здоров'я, безпеки, навколишнього середовища чи інших аспектів захисту суспільних інтересів.

3. У деяких виняткових випадках Служба дорожнього руху може зареєструвати автомобіль чи причіп, якщо не дотримано норм частин першої та другої стосовно транспортного засобу чи причепа, для яких потрібна реєстрація.

4. Постановою Ради має бути визначено, що вимоги, які висувають до заявника для реєстрації відповідно до частини першої, не поширюють на заявника для реєстрації стосовно реєстраційного номера, зазначеного у [статті 38](#).

5. Якщо заявнику на реєстрацію та найменування мопеда виповнилося шістнадцять чи сімнадцять років, вважають, що його законний представник погодився із заявою.

6. Незважаючи на [статтю 47](#), у деяких випадках за постановою Ради чи відповідно до неї, транспортний засіб може бути зареєстрований у реєстрі транспортних засобів без права власності. Служба дорожнього руху може визначити, що такий спосіб реєстрації має наслідки на час, коли належить сплатити частину тарифів, зазначених у частині першій.

7. Постановою Ради має бути визначено, що у випадках, які визначатиме Служба дорожнього руху, зареєстрований і названий автомобіль чи причіп не мають рухатись дорогами.

8. Заборону, зазначену в частині сьомій, застосовують з часу, який визначають у постанові Ради.

Стаття 49. Відмова у реєстрації транспортного засобу

1. Без шкоди для [частини першої статті 48](#) реєстрації у реєстрі транспортних засобів буде відмовлено:

a. якщо під час перевірки, проведеної відповідно до [глави V](#), виявлять, що дані, нанесені на автомобіль чи причіп, незаконно узгоджено з даними, зазначеними у реєстрі реєстрації транспортного засобу або у наданій посвідці про реєстрацію транспортного засобу,

b. якщо виявлять, що податки та збори, що належить сплатити власнику транспортного засобу, не сплачені,

c. якщо виявлять, що плата за поводження з відходами, що підлягає сплаті за транспортні засоби, що вичерпали свій ресурс, відповідно до угоди, яка була визнана загальнообов'язковою відповідно до [Закону про екологічне управління](#), не була сплачена, або

d. в інших випадках, які визначають постановою Ради відповідно до правил, встановлених такою постановою Ради.

2. У реєстрації в реєстрі транспортних засобів може бути відмовлено, якщо:
 - a. для транспортного засобу або причепа, для яких не потрібно надавати реєстраційний номер на підставі положень, визначених цим Законом або відповідно до нього;
 - b. з реєстрації транспортного засобу або іноземного реєстру випливає, що власник або володілець автотранспортного засобу чи причепа мимоволі втратив контроль над цим транспортним засобом.
3. Без шкоди для [частини першої статті 48](#), у реєстрації буде відмовлено у випадках, визначених постановою Ради.

Стаття 50. Документи як підстава для реєстрації та опису транспортного засобу

1. Заявник на присвоєння статусу має особисто з'являтися у визнаному органі, як зазначено у [частині першій статті 61a](#) або [частині першій статті 62](#), або у відділенні цієї служби, призначеному для цього Службою дорожнього руху, якщо:

a. заяву подають від його імені особи, якій було надано визнання Службою дорожнього руху згідно зі [статтею 62](#) або, якщо це юридична особа, її уповноваженим представником, якщо вона отримала достатню впевненість щодо особи заявника. З цією метою заявник подає документ, зазначений у [частині першій статті 2 Закону про паспорт](#), чинну посвідку водія, зазначену у [статті 107](#), або посвідку водія, зазначену у [пункті h частини першої статті 108](#). Особа, яка подає заяву від імені заявника, подає визнаному органу, зазначеному у [частині першій статті 61a](#), документ, зазначений у другому реченні, а також довіреність та доказ того, що вона отримала акредитацію як зазначено у статті 62.

b. відповідно до правил, які мають бути встановлені постановою Ради, слід отримати достатню впевненість щодо особи заявника іншим способом, або

c. заяву подають в електронному вигляді у спосіб, який визначає Служба дорожнього руху.

2. Якщо для подання заяви використовують документ, зазначений у [статті другій Закону про паспорт](#), як зазначено у частині першій, згідно з пунктом a, завірена копія необхідних даних з бази даних особистих записів, що стосується заявника, також повинна бути надана не пізніше ніж за три місяці до подання заяви. Наш Міністр може обмежити повноваження особи, визнаної відповідно до [статті 62](#), подавати заяву від імені заявника до одного або кількох органів, які будуть названі спеціально для цієї особи. Правила встановлюють постановою Ради стосовно умов, за яких особа, якій було надано визнання згідно зі статтею 62, виступає як уповноважений представник, зазначений у частині першій.

3. Постановою Ради може бути визначено, що обов'язок особисто з'явитися не поширюють на реєстрацію та приписування щодо заяви про реєстраційний номер, як зазначено у [статті 38](#).
4. Якщо заяву подає юридична особа, зареєстрована в Нідерландах, яка повинна бути зареєстрована у реєстрі, визначеному для цієї мети законом, або компанія яка має бути зареєстрована в торговому реєстрі, обов'язок особисто з'явитися поширюють на особу, яка має право відповідно до статуту представляти юридичну особу. Якщо кілька осіб уповноважені представляти юридичну особу, обов'язок поширюють на одну з них. Особа, уповноважена представляти юридичну особу, може з'явитися за довіреністю.
5. Заяву про реєстрацію та призначення подають відповідно до правил, встановлених Радою або відповідно до постанови. Ці правила також можуть слугувати для стягнення податку з легкових автомобілів та мотоциклів та податку на автотранспортні засоби, а також для сплати внеску за поводження з відходами, що стосуються зношених транспортних засобів відповідно до угоди, визнаної загальнообов'язковою відповідно до [Закону про екологічне управління](#) та можуть визначати, у яких випадках автомобіль має бути наданий для розслідування, якщо вимагають реєстрацію та опис причепа.
6. Служба дорожнього руху має право вимагати від заявника на реєстрацію та опис подати сертифікат, виданий нашим Міністром фінансів або від його імені, хто засвідчує сплату податків та зборів за автомобіль чи причіп.

Стаття 51. Заборона подавати в реєстр невідповідну інформацію

1. Заборонено навмисно робити неправильні заяви, надавати неправдиву інформацію або подавати неправдиві докази та інші документи з метою отримання реєстрації в реєстрі реєстрації транспортного засобу та опису.
2. Оскільки інформація, яку надають разом із заявою про реєстрацію в реєстрі реєстрації транспортних засобів, та опис, також стосується інформації, яку вважають необхідною у зв'язку зі збором податку з легкових автомобілів та мотоциклів та податку на автотранспортні засоби, надання цієї інформації розцінюють як обов'язок, покладений податковим законодавством, і, якщо в цьому надають неправильну або неповну інформацію – всупереч положенням цього Закону – [положення глави IX \(Кримінальні положення\) загального Закону про державні податки](#), застосовують правила оподаткування.

Стаття 51а. Термін дії реєстрації транспортних засобів, припинення дії записів та реєстраційних даних

- 1.** Термін дії записів у реєстрі транспортних засобів припиняють відповідно до правил, встановлених постановою Ради.
- 2.** Внесення запису до реєстру транспортних засобів визнають недійсним відповідно до правил, встановлених постановою Ради:
 - a.** якщо опис зроблено на підставі неправильних даних, наданих для реєстрації, в такій реєстрації має бути відмовлено, як через неточність цих даних, що була відома на момент подання заяви про реєстрацію, або
 - b.** якщо виявлено, що опис, очевидно, відбувся помилково.
- 3.** Без шкоди частині першій та другій опис має бути визнано недійсним:
 - a.** якщо податки та збори, що належить стягнути з транспортного засобу, не були сплачені;
 - b.** якщо зареєстрований транспортний засіб не відповідає вимогам, встановленим цим Законом або відповідно до нього, за винятком [глави III](#);
 - c.** якщо були внесені зміни до конструкції або оснащення зареєстрованого транспортного засобу, які не були затверджені відповідно до положень чи відповідно до цього Закону;
 - d.** якщо зареєстрований транспортний засіб – це ушкоджений транспортний засіб, який відповідає характеристикам, встановленим постановою Міністра, або якщо транспортний засіб після усунення ушкодження не відповідає вимогам, встановленим постановою Міністра стосовно того, яким чином ушкодження було заподіяно, відремонтовано;
 - e.** якщо власник або володілець транспортного засобу мимоволі втратив контроль над цим транспортним засобом за умови дотримання умов, встановлених постановою Ради, або
 - f.** в інших випадках визначають згідно з постановою Ради.
- 4.** Служба дорожнього руху може поновити або відмінити вичерпаний термін реєстрації для керування автомобілем в дорозі, якщо причина вичерпання терміну минула.
- 5.** У випадках, які будуть визначені постановою Ради, може бути визначено, що дія приписів втрачає силу Закону після закінчення строку, визначеного цим постановою Ради.

§ 4b. НОМЕРНІ ЗНАКИ

Стаття 52. Реєстраційна посвідка

Реєстраційну посвідку складають з однієї або кількох частин, які мають бути визначені постановою Ради.

Стаття 52a. Надання реєстраційної посвідки, її частини та коду реєстрації

1. Для підтвердження реєстрації в реєстрі транспортних засобів та припису, зазначеного у [частині першій статті 48](#), Служба дорожнього руху видає реєстраційну посвідку.
2. Служба дорожнього руху також надає присвоєний код особі, якій видано реєстраційну посвідку, з метою зміни реєстрації.
3. Видача реєстраційної посвідки або її частини та надання реєстраційного коду мають відбуватися у спосіб, який визначають постановою міністерства.

Стаття 52c. Втрата та відновлення чинності реєстраційної картки

1. Реєстраційна посвідка втрачає чинність через:
 - a. закінчення терміну дії запису про реєстрацію транспортного засобу;
 - b. видачу заміної посвідки про реєстрацію;
 - c. внесення до неї несанкціонованих змін;
 - d. тимчасове припинення, зазначене у [частині першій статті 67](#), на час тимчасового припинення, або
 - e. оголошення недійсності.
2. У випадках, визначених постановою Ради, реєстраційна посвідка може бути визнана цією службою недійсною на вимогу власника або володільця автотранспортного засобу за плату, у порядку, визначеному Службою дорожнього руху, за тарифом, встановленим для цієї послуги.
3. Служба дорожнього руху може вимагати передати цій службі реєстраційний документ, який втратив чинність, протягом визначеного терміну.
4. Служба дорожнього руху може оголосити нечинну посвідку про реєстрацію чинною, якщо причина її нечинності минула.
5. Без шкоди для частини першої, згідно з пунктом d, реєстраційна посвідка зберігає свою чинність з метою зміни реєстрації.

Стаття 53. Посвідка Служби дорожнього руху про перевірку транспортного засобу

Служба дорожнього руху також видає посвідку про перевірку відповідного транспортного засобу після реєстрації в реєстрі реєстрації транспортного засобу та опису, якщо:

- a.** Транспортний засіб пройшов експертизу, яка включає щонайменше перевірку вимог, зазначених у [частині першій статті 75](#), та
- b.** [Стаття 72](#) стосується такого ж транспортного засобу або її застосовуватимуть протягом року.

Стаття 54. Уповноваження Рад асоціацій на видачу міжнародних сертифікатів перевірки придатності транспортних засобів

Наш Міністр може уповноважити Ради асоціацій з повною дієздатністю, метою яких є сприяння інтересам дорожнього руху, правом видавати міжнародні сертифікати для автотранспортних засобів та причепів, як зазначено у міжнародних угодах, на користь руху автомобілів та причепів за кордоном.

Стаття 55. Замінна посвідка про реєстрацію, замінний код реєстрації

- 1.** На вимогу та за сплату у порядку, визначеному Службою дорожнього руху тарифу, встановленого цією службою, служба видаватиме замінні документи відповідно до правил, встановлених постановою Ради щодо:
 - a.** реєстраційних посвідок, які зношені, повністю або частково, нерозбірливі, втрачені або знищені;
 - b.** реєстраційних посвідок у разі відсутності номерних знаків.
- 2.** Замінні посвідки замінюють раніше видані посвідки про реєстрацію та видають лише після того, як зношена або частково чи повністю нерозбірлива посвідка про реєстрацію, для якої вона видана, була передано до Служби дорожнього руху.
- 3.** На вимогу та за плату, у визначеному Службою дорожнього руху порядку, за встановленим цією службою тарифом, ця служба замінює реєстраційний код відповідно до правил, встановлених постановою Ради з метою зміни реєстрації.
- 4.** Замінний код опису замінює раніше видані коди опису, які стають недійсними після видачі.

Стаття 56. [втратила чинність 01.01.2014]

Стаття 57. [втратила чинність 01.01.2014]

Стаття 58. [втратила чинність 01.01.2014]

Стаття 58у. [втратила чинність 01-01-2014]

Стаття 59. [втратила чинність 01.01.2014]

Стаття 60. Особи, уповноважені приймати реєстраційні посвідки, та умови повернення реєстраційних посвідок

1. Власник реєстраційної посвідки зобов'язаний здати частини тієї посвідки, що визначена постановою Ради, на перший запит осіб, призначених постановою Ради, з часу, визначеного постановою Ради, якщо на думку цих осіб:

а. стосовно транспортного засобу, на який видано реєстраційну посвідку, податки та збори не сплачені;

б. якщо зареєстрований транспортний засіб не відповідає вимогам, встановленим цим Законом або відповідно до нього, за винятком [глави III](#);

с. транспортний засіб, на який видано реєстраційну посвідку, що стосується ушкодженого транспортного засобу, який відповідає характеристикам, встановленим актом міністерства, або якщо транспортний засіб після усунення ушкодження не відповідає вимогам, встановленим актом міністрів щодо способу, яким відшкодовано збитки.

2. Якщо це стосується реєстраційної посвідки, виданої для причепа, який має ідентифікаційну табличку відповідно до постанови міністерства, послуга може бути оплачена протягом строку, визначеного цією постановою.

3. Особи, зазначені в частині першій, повертають реєстраційну посвідку після перевірки особи, яка була зобов'язана її здати.

4. Подальші правила встановлюють згідно з постановою Ради щодо обов'язку передавати посвідку про реєстрацію транспортного засобу.

Стаття 61. Заборона навмисного використання посвідки про реєстрацію, яка не видана офіційно

1. Заборонено:

а. [ред.: втратив чинність;]

б. [ред.: втратив чинність;]

с. навмисно використовувати посвідку про реєстрацію щодо транспортного засобу або причепа, які не були видані власнику чи володільцю цього транспортного засобу або причепа, так якби вона була видана власнику чи володільцю цього автомобіля або причепа.

§ 4с. ПОЛОЖЕННЯ ПРО ВИЗНАННЯ НАЛЕЖНОСТІ

Стаття 61а. Визнання права юридичної особи визначати транспортні засоби в реєстрі

1. Служба дорожнього руху може надати юридичній особі визнання, що дає їй право, за плату від імені заявника згідно з тарифом, який визначає ця Служба, визначати автомобілі та причепа у реєстрі реєстрації транспортних засобів.
2. Визнання включає також повноваження тимчасово зупиняти дію реєстраційного номера або скасувати тимчасове зупинення від імені заявника відповідно до [§ 6](#).
3. Норми можуть бути встановлені міністерськими постановами, які додають до визнання, і мають бути встановлені правила стосовно таких норм.
4. Рішення Служби дорожнього руху визначає максимальну ціну, яку визнана компанія може стягувати із заявника за свої послуги.

Стаття 61б. Надання визнання Службою дорожнього руху

1. Визнання надає Служба дорожнього руху на вимогу та за плату в порядку, визначеному цією службою, за тарифом, встановленим цією службою, фізичній чи юридичній особі, яка відповідає вимогам, встановленим постановою міністерства.
2. Подальші правила встановлюють розпорядженням Міністра щодо заявника на визнання та способу подання заяви про реєстрацію.

Стаття 61. Нагляд за виконанням зобов'язань, що впливають із визнання

1. Посадові особи, призначені рішенням Служби дорожнього руху, зголошуються на нагляд за виконанням зобов'язань, що впливають із визнання. Таке рішення повідомляють шляхом публікації в Урядовому віснику.
2. Особа, якій було надано визнання, зобов'язана сплачувати у порядку, визначеному Службою дорожнього руху, згідно з тарифом, визначений цією службою з урахуванням витрат на нагляд.
3. Додаткові правила мають бути встановлені розпорядженням міністрів щодо способу здійснення нагляду та обов'язку співпрацювати з особою, якій було надано визнання. Ці правила можуть означати посилення нагляду, якщо виявляють, що виконують одне або кілька зобов'язань, що впливають із визнання.

Стаття 61d. Відкликання, тимчасове припинення визнання юридичної особи

1. Служба дорожнього руху відкликає визнання, якщо особа, якій було надано визнання, таке попросить.
2. Постановою Ради може бути визначено, що після подання запиту визнання залишатиметься в силі протягом періоду, який визначатиме постанова Ради.
3. Служба дорожнього руху може відкликати або змінити визнання, якщо особа, якій було надано визнання:
 - a. більше не відповідає вимогам щодо визнання,
 - b. не виконує зобов'язань, що містяться у [частині першій статті 5:20 Закону про загальне адміністративне право](#), [частині третій статті 61a](#) та [частині другій статті 61c](#), або,
 - c. діє з порушенням одного або кількох інших зобов'язань, що впливають із визнання.
4. У випадках, зазначених у частині третій, Служба дорожнього руху має тимчасово припинити підтвердження на період, який вона визначає, що не має перевищувати дванадцяти тижнів.
5. У випадках, зазначених у частинах першій та третій, Служба дорожнього руху може визначити, що для подання заяви про визнання застосовують час очікування не більше 30 місяців.
6. Додаткові правила можуть бути встановлені актом міністрів щодо відкликання, зміни та тимчасового зупинення визнання.

Стаття 61e. Заборона діяти так, щоб створювати громадське враження, що визнання надано

Будь-якій особі, якій не було надано підтвердження, зазначене у [статті 61a](#), забороняється діяти таким чином, що це може створити у громадськості враження, що таке визнання йому надано.

§ 5. СХЕМА ЩОДО ВИЗНАННЯ АКЦІЙ КОМПАНІЇ

Стаття 62. Визнання права фізичної або юридичної особи долучати певні групи транспортних засобів до власності своєї компанії

1. Служба дорожнього руху може надати визнання фізичній або юридичній особі, яке надає їй право долучати автомобільні та причіпні засоби, які вона придбала, як право власності своєї компанії.

2. До визнання можуть бути додані повноваження, визначені постановою Ради; така юридична сила є частиною визнання. Положення [статей 62 – 66](#) стосовно визнання застосовують *mutatis mutandis* до зазначених повноважень.
3. Акредитацію поширюють на групу або групи транспортних засобів, визначених в акредитації, яка може діяти протягом певного або невизначеного періоду.
4. Положення можуть бути встановлені актами міністрів, які додають до акредитації, а щодо таких положень мають бути встановлені правила.
5. Зобов'язання, зазначене в [частині першій статті 50](#), що відкриває слова, особисто з'являтися до визнаного органу, як зазначено у [частині першій статті 61a](#) або в частині першій, під час подання заявки на реєстрацію транспортного засобу, не застосовують до фізичних або юридичних осіб, яким надано визнання, зазначене в частині першій.

Стаття 63. Правила щодо визнання (акредитації)

1. Визнання надає Служба дорожнього руху на вимогу та за плату в порядку, визначеному цією службою, за тарифом, встановленим цією службою, фізичній чи юридичній особі, яка відповідає вимогам, встановленим постановою міністерства. Такі вимоги стосуються, серед іншого, адміністративної організації фізичної чи юридичної особи, а також того, як вона забезпечує дотримання процедур, пов'язаних із включенням до складу компанії. Крім того, ці вимоги також можуть служити виконанню Закону про екологічне управління.
2. Подальші правила встановлюють постановою Ради щодо заяви на акредитацію.
3. Правила встановлюють постановами міністрів щодо імплементації положень відповідно до частини другої.

Стаття 64. Нагляд за виконанням зобов'язань, що впливають із визнання

1. Посадові особи, призначені рішенням Служби дорожнього руху, зголошуються на нагляд за виконанням зобов'язань, що впливають із визнання. Про таке рішення повідомляють публікацією в Урядовому віснику. У будь-якому випадку нагляд охоплює періодичну перевірку акцій сторони компанії, якій було надано визнання, та записів, що веде ця компанія щодо акцій цієї компанії.
2. Особа, якій було надано визнання, зобов'язана сплачувати у порядку, визначеному Службою дорожнього руху, тариф, визначений цією Службою з урахуванням витрат за нагляд.

3. Додаткові правила мають бути встановлені розпорядженням міністрів щодо способу здійснення нагляду та обов'язку співпрацювати з особою, якій було надано визнання. Ці правила можуть означати посилення нагляду, якщо виявлять, що виконуються одне або кілька зобов'язань, які впливають із визнання.

Стаття 65. Відкликання, зупинення, скасування або змінення визнання Службою дорожнього руху

1. Служба дорожнього руху відкликає визнання, якщо особа, якій було надано визнання, таке попросить.
2. Служба дорожнього руху може скасувати або змінити визнання, якщо особа, якій було надано визнання:
 - a. більше не відповідає вимогам щодо визнання,
 - b. не виконує зобов'язань, передбачених [частиною першою статті 5:20 Закону про загальне адміністративне право](#) та [частиною другою статті 64](#), або
 - c. діє з порушенням одного або кількох інших зобов'язань, що впливають із визнання.
3. Служба дорожнього руху, у випадках, зазначених у частині другій, має тимчасово зупинити дію підтвердження на період, який вона визначає, але не більше дванадцяти тижнів.
4. У випадках, зазначених у першій та другій частинах, Служба дорожнього руху має визначити, що для подання заяви про визнання застосовують період очікування не більше 30 місяців.

Стаття 65а. Правила за актами міністрів щодо відкликання, зміни та тимчасового зупинення визнання

Правила можуть бути встановлені актами міністрів щодо відкликання, зміни та тимчасового зупинення визнання.

Стаття 66. Заборона діяти так, що начебто є визнання

Кожному, кому не було надано визнання, як зазначено у [статті 62](#), заборонено діяти таким чином, щоб створити у громадськості враження, що таке визнання йому надано.

§ 5a. СХЕМА ВИЗНАННЯ ЕКСПОРТНИХ ПОСЛУГ

Стаття 66a. Визнання Службою дорожнього руху, надане фізичній або юридичній особі

1. Служба дорожнього руху має надати фізичній або юридичній особі визнання, яке дає їй право припинити реєстрацію автомобілів та причепів для третьої особи в реєстрі реєстрації транспортних засобів, якщо ця третя особа експортує автомобіль або причіп.

2. Положення, які додають до визнання, можуть бути встановлені міністерськими постановами, а стосовно цих положень можуть бути встановлені правила.

Статті 66b – 66e не перекладено

§ 6. ТИМЧАСОВЕ ПРИПИНЕННЯ

Статті 67 – 70 не перекладено

§ 7. НОМЕРНІ ЗНАКИ

Статті 70a – 70l не перекладено

Глава IVB. ЛІЧИЛЬНИКИ ПОКАЗІВ ПРОБІГУ

Стаття 70m. Заборона впливати на покази одометра

Заборонено будь-кому зчитувати і змінювати покази одометра категорій автотранспортних засобів, встановлених постановою Ради, які мають бути зареєстровані та зазначені таким чином щоб не впливати на роботу одометра так, що відстань, зазначена на одометрі не відповідає відстані, фактично пройденій цим транспортним засобом.

Стаття 70n. Надання даних про одометр та його покази Службі дорожнього руху

1. У випадках, які мають бути визначені постановою Ради, компанії, визнані Службою дорожнього руху, надаватимуть Службі дорожнього руху дані про одометр автомобіля, який має бути зареєстрований та визначений.

2. Додаткові правила мають бути встановлені постановою Міністра щодо способу подання показів лічильника.

Глава V. ЕКСПЛУАТУВАННЯ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ НА ДОРОГАХ

§ 1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 71. Вимоги щодо транспортних засобів, які експлуатують на дорогах

1. Міністерською постановою встановлюють правила щодо:

a. вимог, яким мають відповідати транспортні засоби, які рухаються дорогами, відповідно до яких їх слід розрізняти;

b. розташування транспортних засобів на дорозі;

c. вимог, яким мають відповідати транспортні засоби для видачі сертифіката перевірки придатності до експлуатації (*далі сертифікат придатності – прим. перекладача*);

d. вимог, які мають бути виконані під час виконання договорів або рішень організацій згідно з міжнародним правом або однієї чи кількох установ Європейського Союзу, незалежно від того, спільно чи ні, щодо технічного обслуговування транспортних засобів.

2. Без шкоди для частини першої, транспортні засоби, які рухаються дорогами, мають відповідати вимогам щодо затвердження, зазначеним у [статті 21](#), та вимогам, що стосуються їх використання, наведеним у статтях регламенту гармонізації з ЄС, визначеним постановою Міністра у зв'язку із затвердженням двигунів транспортних засобів.

Стаття 71а. Інструментальне підтвердження відповідності транспортних засобів

Міністерською постановою має бути визначено, що:

a. відповідність вимогам, зазначеним у [статті 71](#), підтверджують за допомогою обладнання, передбаченого правилами,

b. обладнання має бути схвалене інспекційним органом, призначеним нашим Міністром,

c. це обладнання може бути схвалено лише в тому випадку, якщо технічні характеристики обладнання, зазначені у цій постанові, необхідні для проведення періодичної перевірки, зазначеної у пункті **d**, публікують у спосіб, зазначений у цих правилах,

d. це обладнання періодично перевіряють, що визначають постановою, цим інспекційним органом, або особою, уповноваженою проводити розслідування, визнаною нашим Міністром або цим інспекційним органом, і що засоби, які використовують для того, щоб зробити це обладнання придатним для

використання, або сертифіковані установою, визнаною цим інспекційним органом, та

e. особу, яка має право на розслідування, або установу, зазначену у пункті **d**, визначають, коли вимоги, включені до цієї постанови, виконано.

§ 2. ОБОВ'ЯЗОК ПЕРІОДИЧНОЇ ПЕРЕВІРКИ

Стаття 72. Сертифікат перевірки, відповідальність за порушення вимог

1. Слід видавати сертифікат перевірки придатності автомобіля або причепа, для яких був або має бути зазначений реєстраційний номер.

2. Сертифікат перевірки має бути:

a. виконаним згідно з вимогами, викладеними Службою дорожнього руху щодо проектування та впровадження,

b. чинним, і

c. належним чином розбірливим.

3. Нижче визначено осіб, відповідальних за порушення частини першої та положень відповідно до частини другої:

a. у частині, що стосується автотранспортного засобу, власника або володільця, та у випадку, якщо автомобілем керує в дорожньому русі водій, та

b. наскільки це стосується причепа, власника чи володільця, також у разі, якщо причіп бере участь у дорожньому русі з транспортним засобом, водієм цього автотранспортного засобу.

Стаття 73. Особливі умови перевірки придатності транспортного засобу до експлуатації

1. [Статтю 72](#) не застосовують, якщо:

a. для автотранспортного засобу або причепа для перевірки, яка передбачена згідно із законом, відмінним від цього Закону, і, як затверджено постановою Міністра, охоплює принаймні перевірку вимог, зазначених у [частині першій статті 75](#), видано інспекційний документ, термін дії якого не минув, або

b. чинність реєстраційної посвідки, виданої для відповідного транспортного засобу, було тимчасово припинено відповідно до [§ 6 глави IV](#).

2. Постановою Ради має бути визначено, що за встановлених нею умов:

a. [статтю 72](#) не поширюють на автотранспортні засоби та причепа, якщо, їх ураховують з моменту, коли ці транспортні засоби вперше допустили до дорожнього руху, що не закінчився період, який визначено постановою Ради, яка також стосується різних груп транспортних засобів, які вперше допускають до руху або після часу, який визначено постановою Ради, відповідно мають

визначатися по-різному; згідно з постановою Ради, слід більш детально визначити, в який час транспортний засіб вважають допущеним до руху вперше;

b. [статтю 72](#) не поширюють на певні групи автомобілів або причепів. Це в будь-якому випадку охоплює причепа з дозволеною максимальною масою не більше 3500 кг;

c. у деяких виняткових випадках є або має бути тимчасовий відступ від [статті 72](#);

d. [статтю 72](#) не поширюють на транспортний засіб, що не рухається дорогою протягом періоду, який визначають після закінчення терміну дії сертифіката перевірки придатності, що видають для транспортного засобу.

3. Постановою міністрів стосовно пунктів **b** і **c** частини другої мають бути встановлені додаткові правила.

Стаття 74. Заборона використовувати посвідку про перевірку придатності іншого транспортного засобу

Щодо автотранспорту чи причепа заборонено навмисне використовувати посвідку про перевірку придатності, якщо вона не була видана для цього транспортного засобу, як таку, що вона була видана для цього транспортного засобу.

§ 3. ЗАПИТ ТА ВИДАЧА ЗВІТІВ ПРО ПЕРЕВІРКУ

Стаття 75. Періодичність і вартість послуг з перевірки придатності

1. Сертифікат перевірки придатності видає особа, відповідальна за видачу актів про перевірку відповідно до [статті 78](#) на вимогу та за плату у визначеному порядку, за визначеним нею тарифом, якщо автомобіль чи причіп відповідають вимогам, передбаченим [пунктом c статті 71](#), встановленим для цього транспортного засобу, якщо ці вимоги не залишаються непридатними відповідно до частини другої. Ставка, зазначена вище, також охоплює суму, визначену Службою дорожнього руху з огляду на дії цієї служби за зобов'язаннями, визначеними у [статті 72](#). Якщо особа, відповідальна за видачу звітів про перевірку, є особою, зазначеною у [частині першій статті 78](#), вона передає цю суму Службі дорожнього руху в порядку, визначеному цією службою.

2. Постановою Ради має бути визначено, що згідно з встановленими нею умовами, щодо інших визначених груп автотранспортних засобів – за умови, що їх обчислюють з моменту, коли ці транспортні засоби вперше допустили до дорожнього руху, не визначають періодом, встановленим постановою Ради, який не перевищує трьох років, що минули – для видачі сертифіката перевірки

придатності необхідно лише виконувати вимоги, встановлені відповідно до [статті 71](#) щодо боротьби із забрудненням повітря. Крім того, постановою Ради має бути визначено, в який час транспортний засіб вважатимуть вперше допущеним до дорожнього руху.

3. Постановою міністрів можуть бути встановлені додаткові правила щодо умов та груп автотранспортних засобів, зазначених у частині другій.

Стаття 76. Загальні вимоги щодо перевірки придатності та отримання акта перевірки

1. У разі подання заяви про перевірку придатності заявник має подати документи та надати інформацію, що визначена постановою Ради.

2. Заявник має надати автомобіль або причіп, для яких потрібно видати сертифікат перевірки придатності, відповідно до правил, які мають бути встановлені постановою Ради щодо видачі цього сертифіката, особі, яка відповідно до [статті 78](#), несе відповідальність за видачу протоколів перевірки.

3. Постановою Міністра мають бути встановлені правила щодо того як перевіряти, чи відповідає транспортний засіб вимогам, зазначеним у [статті 75](#), а також щодо того, що необхідно для розгляду заявки для отримання акта перевірки придатності.

Стаття 77. Вимоги до транспортного засобу, поданого на перевірку

Транспортний засіб, наданий для видачі акта перевірки придатності, має відповідати відомостям, зазначеним у супровідній посвідці про реєстрацію транспортного засобу та даним у реєстрі реєстрації транспортного засобу.

Стаття 78. Вимоги до суб'єктів, що забезпечують перевірку та перевіряють придатність транспортного засобу до експлуатації

1. Відповідно до правил, встановлених постановою Ради, протоколи перевірки видає:

а. Служба дорожнього руху в контексті перевірки транспортного засобу, здійснюваної цією службою, для якої поставлені питання;

б. фізична або юридична особа, визнана згідно зі [статтею 84](#) у контексті проведеної нею перевірки придатності транспортного засобу, до якої звернено запит.

2. Служба дорожнього руху має гарантувати, що протоколи перевірки не можуть бути видані в належному обсязі іншими фізичними або юридичними особами, зазначеним у пункті б частини першої, якщо вони виконують технічне обслуговування або ремонт автомобілів чи причепів.

3. Служба дорожнього руху не видає протоколи перевірок, оскільки звіти про перевірки мають бути видані у достатньому обсязі фізичними або юридичними особами, визначеними у пункті b частини першої, які не надають послуги з технічного обслуговування або ремонту автомобілів або причепів.

Стаття 79. Особа, відповідальна за видачу сертифікатів перевірки придатності

Особа, відповідальна за видачу сертифікатів перевірки придатності згідно зі [статтею 78](#), повідомляє адміністратора реєстру реєстрації транспортного засобу про намір видати такий сертифікат у порядку, визначеному постановою міністрів. Про відмову у видачі сертифіката інспекції повідомляють у випадках, які визначає постанова міністерства.

Стаття 80. Заміна повністю чи частково нерозбірливих сертифікатів перевірки, які були втрачені або знищені

1. Щодо зношених або повністю чи частково нерозбірливих сертифікатів перевірки, які були втрачені або були знищені, Служба дорожнього руху або власник дозволу видає на запит та за плату в порядку, визначеному цією службою; суму для цієї мети цієї послуги визначають за тарифом на заміну сертифіката перевірки придатності.

2. Сертифікат про перевірку придатності не видаватимуть, доки доказ про те, що він був зношений або став повністю чи частково нерозбірливим, не буде переданий Службі дорожнього руху або власнику дозволу.

§ 4. ДІЙСНІСТЬ СЕРТИФІКАТІВ ПЕРЕВІРКИ

Стаття 81. Терміни чинності сертифіката перевірки придатності

1. Постановою Ради, наскільки це необхідно за встановлених у нею умов, визначають, в який час сертифікат перевірки придатності набирає чинності і протягом якого терміну діє інспекційний сертифікат перевірки придатності. Ця тривалість може визначатися по-різному для різних груп транспортних засобів, а також для транспортних засобів, які вперше допускають до дорожнього руху або після часу, який відповідно визначає постанова Ради.

2. Актом міністрів мають бути встановлені додаткові правила щодо умов та груп автотранспортних засобів, зазначених у частині першій.

Стаття 82. Втрата чинності

Без шкоди для [статті 81](#), [частини четвертої статті 86](#) та [статті 91](#), посвідка про перевірку придатності втрачає чинність внаслідок:

- a. видачі інспекцією посвідки про заміну;
- b. внесення до неї несанкціонованих змін.

§ 5. РЕГЛАМЕНТ ПРО ВИЗНАННЯ ПЕРІОДИЧНОЇ ПЕРЕВІРКИ ПРИДАТНОСТІ ТА ДОЗВІЛ НА ПЕРЕВІРКУ

Стаття 83. Засади визнання фізичної чи юридичної особи для періодичної перевірки придатності транспортних засобів до експлуатації

1. Служба дорожнього руху може надати фізичній чи юридичній особі визнання, що дає їм право видавати протоколи перевірки придатності автомобілів та причепів, до яких застосовують [статтю 72](#), за винятком автобусів, визначених у [Законі про пасажирські перевезення 2000 року](#).
2. Визнання поширюють на автомобілі та причепа, які належать до групи, визначеної в офіційному затвердженні, і може діяти протягом певного або невизначеного періоду часу. Позначки не можуть стосуватися віку чи марки автомобілів та причепів.
3. Визнання, надане фізичній чи юридичній особі, яка керує перевіркою чи технічним обслуговуванням техніки власного автопарку, поширюють лише на її власні транспортні засоби.
4. До визнання мають бути додані встановлені міністерськими постановами регламенти та можуть бути додані правила встановлені стосовно таких регламентів.

Стаття 84. Порядок щодо визнання фізичної чи юридичної особи для періодичної перевірки придатності транспортних засобів

1. Визнання надають на вимогу та за плату в порядку, визначеному Службою дорожнього руху, за тарифом, визначеним цією службою, якщо фізична або юридична особа відповідає вимогам, встановленим постановою міністрів. Ці вимоги охоплюють устаткування та виробничий простір, необхідні для проведення інспекцій, а також експертизу осіб, допущених до проведення перевірок придатності. Щодо обладнання, необхідного для інспекцій, у міністерською постановою мають вимагати, щоб обладнання було схвалене інспекційним органом, визнаним нашим Міністром, і щоб воно було перевірено цим інспекційним органом або стороною, визнаною цим інспекційним органом, а також мають бути встановлені правила щодо такого визнання.
2. Подальші правила будуть встановлені постановою міністрів щодо подання заяви про визнання.

Стаття 85. Обов'язок визнаної фізичної чи юридичної особи перевіряти придатність транспортних засобів

Визнані фізичні або юридичні особи зобов'язані перевіряти придатність транспортного засобу, наданого заявником для перевірки придатності, якщо вони мають на це право.

Стаття 85а. Дозвіл на проведення перевірки придатності певних груп транспортних засобів

1. Служба дорожнього руху може надати фізичній особі повноваження перевіряти автомобілі та причепа, до яких застосовують [статтю 72](#), за винятком автобусів, зазначених у Законі про пасажирські перевезення. Як доказ такого дозволу, Служба дорожнього руху видає відповідній особі доказ про авторизацію.
2. Дозвіл на перевірку транспортних засобів поширюють на автотранспортні засоби та причепа, які належать до групи, визначеної у виданому дозволі на перевірку транспортних засобів, і може застосовуватися протягом певного або невизначеного періоду часу.
3. Повноваження проводити перевірку транспортних засобів надають, якщо фізична особа має сертифікат експертизи від екзаменаційного органу, призначеного нашим Міністром, та в іншому відповідає вимогам, встановленим постановою міністрів. Крім того, Службою дорожнього руху може бути надано повноваження встановлювати умови щодо дотримання таких вимог.
4. Правила встановлюють міністерською постановою стосовно заяви про надання повноважень на перевірку транспортних засобів та стосовно дозволу.
5. Регламенти, які визначають повноваження перевіряти транспортні засоби мають бути встановлені постановою міністра як і встановлені правила стосовно цих регламентів.
6. [Частину першу статті 17 Рамкового акта про незалежні адміністративні органи](#) застосовують *mutatis mutandis* до визначення вимог до іспиту, який фізична особа має пройти, щоб отримати сертифікат, зазначений у частині третій.

Стаття 86. Перевірка придатності перевірених транспортних засобів з метою нагляду за їх відповідністю і порядком дій персоналу

1. Служба дорожнього руху перевіряє щонайменше три із кожної сотні транспортних засобів після перевірки придатності з метою нагляду за:
 - a. відповідністю виконаної перевірки;

b. перевірки дій уповноважених фізичних осіб.

2. Власник або володілець автотранспортного засобу чи причепа, для яких потрібна повторна перевірка, зобов'язаний зберігати автомобіль у місці проведення перевірки до моменту повторної перевірки. Це зобов'язання застосовують протягом періоду, що не перевищує 90 хвилин після повідомлення, зазначеного у [статті 79](#).

3. Звіт про перевірку придатності автотранспортного засобу або причепа, для яких потрібна повторна перевірка, видають лише після закінчення періоду, зазначеного у попередньому пункті, або після того, як повторна перевірка була проведена.

4. Термін дії сертифіката придатності втрачає чинність, якщо власник чи володілець не виконує зобов'язань, зазначених у частині другій, або якщо автомобіль чи причіп під час повторного обстеження не відповідає вимогам, зазначеним у [частині першій статті 75](#).

5. На посадових осіб, призначених рішенням Служби дорожнього руху, покладають нагляд за дотриманням зобов'язань, що впливають із визнання. Таке рішення повідомляють публікацією в Урядовому віснику.

6. Особа, якій було надано визнання, зобов'язана сплачувати в порядку, визначеному Службою дорожнього руху, тариф, визначений цією службою з урахуванням витрат за нагляд.

7. Додаткові правила можуть бути встановлені постановою міністра щодо способу проведення випадкової перевірки, а також щодо зобов'язання власника чи володільця до співпраці. Ці правила можуть означати посилення нагляду, якщо виявлять, що вжиті дії з порушенням одного або кількох зобов'язань, що впливають із визнання чи з порушенням одного чи кількох зобов'язань, що впливають із повноважень щодо перевірки транспортних засобів.

Стаття 86а. Випадкова перевірка придатності перевірених транспортних засобів з метою посиленого нагляду за їх відповідністю і порядком дій персоналу

1. З метою нагляду за виконанням перевірок придатності Служба дорожнього руху проводить перевірки, вимагаючи транспортний засіб для перевірки у випадках, які визначають постановою міністра.

2. Правила міністерства можуть бути встановлені щодо методу проведення перевірки придатності. Ці правила можуть означати посилення нагляду, якщо виявлять, що автомобілі та причепа, до яких застосовують [статтю 72](#), за

винятком автобусів, зазначених у Законі про пасажирські перевезення, піддають огляду фізичною особою, яка не уповноважена це робити.

Стаття 87. Відкликання, тимчасове відкликання, скасування або змінення суті визнання

1. Служба дорожнього руху відкликає визнання, якщо особа, якій було надано це визнання, просить його.
2. Служба дорожнього руху має скасувати або змінити визнання, якщо особа, якій було надано визнання:
 - a. більше не відповідає вимогам щодо визнання,
 - b. посвідку про огляд автомобіля чи причепа видає з порушенням вимог, зазначених у [частині першій статті 75](#), або правил, зазначених у [частині третій статті 76](#),
 - c. видає акт огляду автомобільного транспортного засобу або причепа, на які не поширено дозвіл,
 - d. не виконує зобов'язання, що містить [стаття 85](#), [частина шоста статті 86](#), [частина 4 статті 90](#), [частина 4 статті 91](#),
 - e. відмовляється видавати посвідку про перевірку придатності автотранспортного засобу або причепа, якого стосується визнання, навіть якщо цей транспортний засіб відповідає вимогам, зазначеним у [частині третій статті 75](#) та дотримано правил, зазначених у [частині першій статті 76](#), або
 - f. діє з порушенням одного або кількох інших зобов'язань, що впливають із визнання.
3. У випадках, зазначених у частині другій, згідно з пунктами **a**, **d** та **f**, Служба дорожнього руху може тимчасово зупинити акредитацію на період, який вона визначить, але він не має перевищувати дванадцяти тижнів.
4. У випадках, зазначених у частинах першій та другій, Служба дорожнього руху може визначити, що для подання заяви про визнання застосовують час очікування не більше 30 місяців.

Стаття 87а. Відкликання, тимчасове відкликання, скасування або змінення суті дозволу на перевірку придатності певних груп транспортних засобів

1. Служба дорожнього руху скасовує повноваження перевіряти транспортні засоби, якщо особа, якій надано це право, таке просить.
2. Служба дорожнього руху може анулювати повноваження перевіряти транспортні засоби або змінити відповідні правила, якщо особа, якій надано це право:

- a. більше не відповідає вимогам щодо дозволу на перевірку транспортних засобів,
 - b. проводить перевірку транспортного засобу з порушенням правил, зазначених у [частині третій статті 76](#),
 - c. діє всупереч з одним або кількома іншими зобов'язаннями, що впливають із повноважень перевіряти транспортні засоби.
3. Служба дорожнього руху може, в зазначених у пунктах а та с частини другої випадках, тимчасово припинити надання дозволу на перевірку транспортних засобів на строк, який визначає ця служба, який не має перевищувати дванадцяти тижнів.

Стаття 88. Правила посилення нагляду за переданими даними

1. Повідомлення про посилення нагляду може відбуватися за допомогою передачі даних. У такому випадку повідомлення буде викладено у рішенні на вимогу зацікавленої сторони.
2. Правила можуть бути встановлені постановою міністра щодо нагляду та посилення його, а також щодо відкликання, зміни та припинення дії визнання чи дозволу на перевірку.

Стаття 89. Заборона діяти створенням громадського враження, що діяльність відповідає офіційному визнанню

Кожному, кому не було надано визнання, як зазначено у [статті 83](#), заборонено діяти таким чином, щоб створити у громадськості враження, що таке визнання йому надано.

§ 6. ПОВТОРНА ПЕРЕВІРКА ТА ЕКСПЕРТНЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття 90. Засади повторної перевірки транспортного засобу

1. Зацікавлена сторона може подати заперечення або подати адміністративну скаргу на рішення про відмову у видачі посвідки про перевірку придатності.
2. На відміну від [статті 6:7 Закону про загальне адміністративне право](#), заперечення чи адміністративне оскарження можуть бути подані лише проти рішення про відмову у видачі посвідки про перевірку одразу після оголошення цього рішення.
3. Заперечення або адміністративне оскарження мають бути розглянуті лише в тому випадку, якщо транспортний засіб у стані, у якому він перебував на момент перевірки, та його негайно надають у місце, визначене Службою

дорожнього руху, з метою повторної перевірки придатності призначеним експертом Служби дорожнього руху.

4. На відміну від [статей 7:15 та 7:28 Закону про загальне адміністративне право](#), сума має бути сплачена під час подання повідомлення про заперечення чи апеляцію для компенсації витрат, пов'язаних з повторною інспекцією. Розмір суми та спосіб оплати визначає Служба дорожнього руху.

5. Особі, яка прийняла рішення про відмову з видачі акта про перевірку придатності, має бути надана можливість бути присутнім під час повторної інспекції.

6. Якщо, на думку експерта, транспортний засіб відповідає вимогам, зазначеним у [статті 75](#), Служба дорожнього руху все одно видаватиме запит на перевірку, а сума, зазначена в частині четвертій, буде повернена особі, яка подає повідомлення про заперечення або апеляцію. Якщо у цьому випадку рішення про відмову щодо видачі акта про перевірку придатності було видано визнаною фізичною або юридичною особою, вищезазначену суму належить сплатити Службі дорожнього руху у порядку, визначеному цією службою.

Стаття 91. Заперечення та адміністративні скарги стосовно періодичної перевірки придатності транспортних засобів

1. Зацікавлена сторона може подати заперечення або подати адміністративну скаргу до Служби дорожнього руху на рішення про видачу акта про перевірку.

2. Незважаючи на [статтю 6:7 Закону про загальне адміністративне право](#), на рішення щодо видачі акта про перевірку може бути подано заперечення, або адміністративне оскарження, яке може бути подане протягом періоду, який встановлено постановою Ради.

3. Заперечення або адміністративне оскарження будуть розглянуті лише в тому випадку, якщо транспортний засіб буде надано у місці, визначеному Службою дорожнього руху, з метою розслідування експертом, призначеним Службою дорожнього руху.

4. На відміну від [статей 7:15 та 7:28 Закону про загальне адміністративне право](#), під час подання повідомлення про заперечення чи апеляції має бути сплачена сума витрат, пов'язаних із розслідуванням. Розмір суми та спосіб оплати визначає Служба дорожнього руху.

5. Особі, яка прийняла рішення щодо видачі акта про перевірку, має бути надана можливість бути присутнім під час перевірки.

6. Якщо, на думку експерта під час перевірки, на підставі якої було видано акт про перевірку, транспортний засіб не міг обґрунтовано відповідати вимогам щодо перевірки, зокрема з перевірки придатності на період, що минув між перевірками, Служба дорожнього руху оголошує акт перевірки, виданий для транспортного засобу, недійсним, і сума, зазначена в частині четвертій, буде повернена особі, яка подала повідомлення про заперечення чи апеляцію. Якщо в цьому випадку рішення про видачу акта про перевірку було видано визнаною фізичною або юридичною особою, вищезазначена сума належить Службі дорожнього руху, яка зобов'язана отримати її у порядку, визначеному цією службою.

§ 6а. СХЕМИ ЗАТВЕРДЖЕННЯ СИСТЕМ, КОМПОНЕНТІВ, ОКРЕМИХ ТЕХНІЧНИХ СКЛАДНИКІВ, ЧАСТИН ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРИСТРОЇВ ДЛЯ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ТА ЇХ ПРИЧЕПІВ ТА ПРИСТРОЇВ ДЛЯ ЗАХИСТУ ПАСАЖИРІВ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ І ВРАЗЛИВИХ УЧАСНИКІВ ДОРОЖНЬОГО РУХУ, ЯКІ МОЖУТЬ БУТИ НАДАНІ НА РИНОК, РОЗМІЩЕНІ НА РИНКУ АБО ВВЕДЕНІ В ЕКСПЛУАТАЦІЮ ОКРЕМО БЕЗ ЗАТВЕРДЖЕННЯ

Стаття 92. Визнання фізичної або юридичної особи, яке надає їм право використовувати незатверджені окремо складники вбудовані в транспортний засіб

1. Служба дорожнього руху може надати фізичній чи юридичній особі визнання, яке дає їй право використовувати системи, компоненти, технічні складники, деталі транспортних засобів, обладнання та обладнання для транспортних засобів та причепів або споруд для захисту пасажирів транспортних засобів та транспортних засобів вразливих учасників дорожнього руху, які не були затверджені, як визначено постановою Ради та зазначено у [частині першій статті 21](#), але були вбудовані у транспортні засоби.

2. Затвердження поширюють на роботи, зазначені у дозволі, щодо встановлення в транспортних засобах систем, компонентів, окремих технічних вузлів, деталей транспортних засобів, обладнання та споруд у транспортних засобах або причепах або спорудах для захисту пасажирів транспортних засобів та вразливих учасників дорожнього руху. Таке визнання може бути з визначеним або з невизначеним періодом часу.

3. Постановами міністрів, які додаються до визнання мають бути встановлені відповідні правила.

Стаття 93. Умови надання визнання за статтею 92

1. Визнання надають на вимогу та за плату у порядку, визначеному Службою дорожнього руху, за тарифом, встановленому для цього цією службою, якщо фізична чи юридична особа відповідає вимогам, встановленим постановою міністра.

2. Подальші правила можуть бути встановлені постановою міністра щодо заяви про визнання.

3. У визнанні має бути відмовлено, якщо визнання, вже надане заявнику на підставі [частини другої статті 95](#), було відкликано протягом дванадцяти тижнів, що безпосередньо передують даті подання заяви, або шести місяців, якщо два або більше місяців визнання, що надане заявнику, було кілька разів відкликано.

Стаття 94. Випадкова перевірка відповідності встановлення складників за статтею 92 в транспортному засобі

1. Служба дорожнього руху піддає випадковій перевірці ряд систем, компонентів, технічних складників, деталей транспортних засобів, обладнання та засобів для транспортних засобів і причепів, а також засобів для захисту пасажирів транспортних засобів та вразливих учасників дорожнього руху, визначених постановою Міністра, для контролю правильності їх встановлення в автомобілі або причепі.

2. Особа, якій було надано визнання, зобов'язана сплачувати за таке в порядку, визначеному Службою дорожнього руху, за тарифом, визначеним цією службою з урахуванням витрат на нагляд.

3. Додаткові правила можуть бути встановлені розпорядженням Міністра щодо способу проведення випадкової перевірки, а також щодо зобов'язання співпрацювати з особою, якій надано визнання, та власником або володільцем транспортного засобу, для якого потрібна перевірка. Ці правила можуть означати посилення нагляду, якщо виявлять, що не виконують одне або кілька зобов'язань, що випливають із визнання.

4. Повідомлення про посилення нагляду може відбуватися за допомогою передачі даних.

Стаття 95. Відкликання, зміна та тимчасове зупинення визнання за статтею 92

1. Служба дорожнього руху відкликає визнання, якщо особа, якій було надано це визнання, просить його про це.
2. Служба дорожнього руху має скасувати або змінити визнання, якщо особа, якій було надано визнання:
 - a. більше не відповідає вимогам щодо визнання;
 - b. не виконує зобов'язань, що містить [частина перша статті 5:20 Закону про Загальне адміністративне право](#) та [частина третя статті 94](#); або
 - c. діє з порушенням одного або кількох інших зобов'язань, що впливають із визнання.
3. Служба дорожнього руху може, у випадках, зазначених у частині другій, тимчасово зупиняє дію підтвердження на період, який вона визначає, але не більше дванадцяти тижнів.
4. Додаткові правила можуть бути встановлені постановою міністрів щодо відкликання, зміни та тимчасового зупинення визнання.

Стаття 96. Заборона діяти так, щоб у громадськості створювалося враження, що таке визнання надано

Кожному, хто не має дійсного визнання, зазначеного у статті 92, забороняють діяти таким чином, щоб створити у громадськості враження, що таке визнання йому надано.

Стаття 97 [втратила чинність 01.01.1995]

§ 7. ЗМІНА ЗАТВЕРДЖЕННЯ ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ

Стаття 98. Затвердження модифікованого транспортного засобу

Якщо в конструкцію або оснащення транспортного засобу, який був затверджений, були внесені зміни як зазначено у [частині першій статті 21](#), після цього затвердження, ця змінена конструкція має бути затверджена, наскільки це визначено постановою міністрів, для допуску модифікованого транспортного засобу до руху дорогами.

Стаття 99. Процедура перевірки і затвердження транспортного засобу

1. Затвердження надає Служба дорожнього руху за запитом та за плату в порядку, визначеному цією службою, за тарифом, встановленим службою, якщо зміни, внесені під час перевірки, виконаної цією службою, відповідають вимогам, встановленим для цього затвердження відповідно до регламенту ЄС

щодо затвердження автотранспортних засобів або відповідно до положень, викладених у [главах III та V](#) щодо такого затвердження. Перевірка має також включати ті частини транспортного засобу, на які впливає внесена зміна.

2. Щодо надання транспортного засобу заявником на перевірку придатності, подання ним документів та надання інформації щодо перевірки придатності, а також щодо способу проведення перевірки постановою Міністра мають бути встановлені правила.

§ 8. ПОЛОЖЕННЯ ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ЗМІН СТОСОВНО ЗАТВЕРДЖЕНОГО ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ

Стаття 100. Дозвіл на зміну конструкції складників визнаній фізичній або юридичній особі під її гарантії

1. Дозвіл на зміну конструкції або оснащення транспортного засобу надає Служба дорожнього руху без проведення перевірки, зазначеної у [статті 99](#), якщо фізична або юридична особа, визнана для цього Службою дорожнього руху, гарантує що застосована модифікація відповідає вимогам цього затвердження відповідно до регламенту ЄС, що стосується затвердження автотранспортних засобів або вимогам, викладеним у [главах III та V](#) щодо такого затвердження.

2. Затвердження застосовують до дій, визначених у затвердженні, щодо модифікації конструкції або оснащення транспортних засобів, що належать до групи, визначеної в затвердженні. Затвердження має мати визначений або невизначений період чинності.

3. До затвердження додають нормативно-правові акти, а щодо таких актів Міністром мають бути встановлені правила.

Стаття 101. Загальні правові норми стосовно процедур визнання

1. Визнання надає Служба дорожнього руху на вимогу та за плату у встановленому службою розмірі, фізичній чи юридичній особі, яка відповідає вимогам, встановленим постановою Міністра. Ці вимоги стосуються, серед іншого, організації заявника, а також процесу, згідно з яким заявник виконує свою роботу, а також обладнання, необхідного для роботи. Щодо обладнання, необхідного для виконання робіт, міністерське положення може вимагати, щоб обладнання було схвалене інспекційним органом, призначеним нашим Міністром, і щоб воно було перевірено цим інспекційним органом або слідчою стороною, визнаною цим інспекційним органом. Щодо визнання слідчих осіб мають бути встановлені інспекційний орган та правила. Міністерським регламентом має бути визначено, що засоби, які використовують для того, щоб

це обладнання було придатним для використання, були сертифіковані установою, визаною інспекційним органом, і мають бути встановлені правила стосовно такого визнання.

2. Застосовуючи [частину першу статті 28 Закону про послуги](#), [останню частину § 4.1.3.3 Закону про загальне адміністративне право](#) стосовно заяви про затвердження не застосовують. Пов'язані правила щодо подання заяви про визнання встановлюють постановою міністра.

Стаття 102. Нагляд за визаною фізичною чи юридичною особою

1. Посадові особи, призначені рішенням Служби дорожнього руху, покладаються на нагляд за виконанням зобов'язань, що випливають із визнання. Таке рішення повідомляють публікацією в Урядовому віснику. Цей нагляд може охоплювати випадковий огляд щодо змін, внесених у конструкцію або оснащення транспортних засобів визаною фізичною чи юридичною особою. Нагляд також може включати періодичну перевірку організації особи, якій надано визнання, а також процесу, згідно з яким вона виконує свою роботу.

2. Особа, якій було надано визнання, зобов'язана сплачувати у порядку, визначеному Службою дорожнього руху, тариф, визначений службою з урахуванням витрат на нагляд.

3. Пов'язані правила можуть бути встановлені розпорядженням міністра щодо способу здійснення нагляду та зобов'язань співпраці стосовно нього з боку особи, якій надано визнання, та власника чи володільця транспортного засобу, який потребує перевірки. Такі правила мають означати посилення нагляду, якщо виявлено, що виконують одне або кілька зобов'язань, що випливають із визнання.

4. Повідомлення про посилення нагляду може відбуватися за допомогою передачі даних. У такому випадку повідомлення буде викладено рішенням на прохання зацікавленої сторони.

Стаття 103. Відкликання, тимчасове припинення відкликання, змінення визнання

1. Служба дорожнього руху відкликає визнання, якщо особа, якій було надано визнання, таке попросить.

2. Служба дорожнього руху має відкликати або змінити визнання, якщо особа, якій було надано визнання:

a. більше не відповідає вимогам щодо визнання,

b. не виконує зобов'язань, що містить [частина перша статті 5:20 Закону про загальне адміністративне право](#) та [частина друга статті 102](#), або

c. діє з порушенням одного або кількох інших зобов'язань, що впливають із визнання.

3. Служба дорожнього руху має, у визначених в частині другій випадках, тимчасово припинити дію затвердження на період, який вона визначає, але не більше ніж на дванадцять тижнів.

4. У випадках, зазначених у другому абзаці, Служба дорожнього руху може визначити, що до подання заяви про визнання застосовують період очікування не більше 30 місяців.

Стаття 103а. Правила щодо відкликання, зміни та тимчасового припинення визнання

Правила мають бути встановлені міністерським актом щодо відкликання, зміни та тимчасового припинення визнання.

Стаття 104. Заборона створювати громадське враження, що визнання надано

Будь-якій особі, якій не надано визнання, зазначеного у [статті 100](#), заборонено діяти таким чином, щоб створити у громадськості враження, що таке визнання йому надано.

§ 9. ПЕРЕВІРКА ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ТЕРМІНУ ВИЗНАННЯ

Стаття 105. Дії Служби дорожнього руху, якщо дата визнання прострочена

Якщо реєстрація автотранспортного засобу або причепа відповідно до [пунктів b або d частини третьої статті 51a](#) була визнана недійсною або якщо було надано повідомлення, як зазначено у [пункті b частини п'ятої статті 37](#), транспортний засіб має бути затверджений до надання визнання, реєстрація або реєстраційна посвідка можуть бути визнані Службою дорожнього руху чинними або визнання має бути повернено.

Стаття 106. Правила повернення визнання

1. Визнання буде надано Службою дорожнього руху за запитом та за плату, у порядку, визначеному цією службою, за тарифом, встановленим службою, якщо транспортний засіб під час перевірки, виконаної службою, відповідав встановленим вимогам чи встановленим вимогами відповідно до цього Закону.

2. Правила можуть бути встановлені постановою Міністра щодо виконання надання транспортного засобу заявником на перевірку придатності, подання

заявником документів та надання інформації щодо перевірки придатності, а також щодо способу проведення перевірки придатності.

§ 9a. СХЕМА ІДЕНТИФІКАЦІЇ УШКОДЖЕНИХ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ ОГЛЯДОМ

Стаття 106a. Допуск ушкодженого транспортного засобу без проведення перевірки визнаною особою

1. Допуск ушкодженого транспортного засобу після закінчення терміну реєстрації має бути наданий Службою дорожнього руху без проведення перевірки, зазначеної у [статті 106](#), якщо фізична або юридична особа, визнана для цього Службою дорожнього руху це гарантує, якщо транспортний засіб відповідає вимогам, зазначеним у частині першій статті 106.
2. Затвердження поширюють на види діяльності, зазначені у затвердженні, стосовно транспортних засобів, які належать до групи, визначеної у затвердженні. Визнання має бути з визначеним або невизначеним періодом часу.
3. [Частину третю статті 100, та статті від 101 до 103](#) включно застосовують *mutatis mutandis*.

Стаття 106b. Заборона створювати громадське враження, що ніби визнання, зазначене у статті 106a, надано

Будь-якій особі, якій не було надано затвердження, зазначене у [статті 106a](#), заборонено діяти таким чином, коли це може створити у громадськості враження, що таке затвердження йому надано.

Статті 107 – 157 глав VI – VIII не перекладено

Глава VI. ВОДІЙСЬКІ НАВИЧКИ ТА ПОСВІДКИ

Розділ 1. Обов'язкова водійська посвідка

Розділ 2. Вимоги стосовно навчання водінню

Розділ 3. Загальні умови, що стосуються отримання водійських посвідок

Розділ 4. Заява про отримання водійських посвідок

Розділ 5. Видача водійських посвідок

Розділ 6. Термін дії

Розділ 8. Реєстрація даних, що стосуються водійських посвідок

Розділ 8а. Реєстрація даних у зв'язку з накладанням програми алкоблокування

Розділ 9. Водійські здібності та заходи щодо фізичної підготовки

Розділ 10. Сертифікат мопеда [втратив чинність 07.07.2015]

Глава VIA. ВЗАЄМОДІЯ ЕЛЕКТРОННИХ СИСТЕМ ЗАРЯДКИ

Глава VIIA. КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВОДІЇВ АВТОМОБІЛЬНОГО ТА ВАНТАЖНОГО ТРАНСПОРТУ

Глава VIВ. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ТРАНСПОРТНІ СИСТЕМИ У СФЕРІ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ

Стаття 145f. Керівні принципи

- 1.** У цій главі під керівними принципами розуміють: контекст настанови, визначеної постановою міністра.
- 2.** Поправку до керівних принципів, зазначену в частині першій, застосовують для цілей цієї глави з дня, коли відповідна директива про внесення змін має бути запроваджена.

Стаття 145g. Імплементация керівних принципів

- 1.** Інтелектуальні транспортні системи, зазначені в керівних принципах, відповідають специфікаціям, встановленим на основі керівних принципів.

2. Додаткові правила можуть бути встановлені міністерською постановою задля імплементації керівних принципів.

Глава ІХ. ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ

Стаття 158. Нагляд за дотриманням положень цього Закону або відповідно до нього

1. Особам, визначеним у [статті 159](#) нашим Міністром, та особам, визначеним декретом, доручено здійснювати нагляд за дотриманням положень цього Закону або відповідно до нього, за винятком [глав ІА, ІВ](#) та [ІС](#), наскільки цей декрет передбачає такі рішення. З цією метою вони мають повноваження, зазначені у [частині четвертій статті 160](#) стосовно транспортування осіб, та повноваження, зазначені у частині п'ятій статті 160.

2. Рішення, зазначене у частині першій, буде оголошено опублікуванням в Урядовому віснику.

Стаття 158а. Нагляд за ринком

1. Під наглядом, зазначеним у [частині першій статті 158](#), для цілей, [пунктів b і c частини другої, пункту b частини четвертої, пунктів b і c статті 21, статті 20g, статей 25, 27](#), або згідно зі [статтею 29](#), статтями регламенту ЄС, на які посилаються у зв'язку із затвердженням автотранспортних засобів, [стаття 30](#) також стосується нагляду за ринком.

2. Для застосування нагляду за ринком відповідно до статей регламенту ЄС, зазначеного згідно зі [статтею 29](#) щодо затвердження автотранспортних засобів, [тему 5.2 Закону про загальне адміністративне право](#) застосовують *mutatis mutandis*, оскільки це необхідно для належного виконання обов'язків в рамках нагляду за ринком.

Стаття 159. Особи, уповноважені розслідувати факти стосовно транспортних засобів, визначених у цьому Законі або відповідно до нього

Розслідування фактів, що караються цим Законом або відповідно до нього, покладено на таких осіб:

а. особи, зазначені у [статтях 141](#) та [142 Кримінально-процесуального кодексу](#);

б. посадові особи державних податкових органів, державних та провінційних громадських робіт та водного господарства, служби дорожнього руху та дорожніх інспекцій, призначені постановою Ради, усі, наскільки це визначено цим постановою Ради;

с. особи, зазначені у [статтях 87](#) та [89 Закону про пасажирські перевезення 2000 року](#), оскільки це стосується вимог, які встановлюють стосовно транспортних засобів, визначених згідно з цим Законом або відповідно до нього.

Стаття 160. Предмет розслідування фактів відповідно до статті 159 та обов'язки водія

1. На першу вимогу осіб, зазначених у [статті 159](#), водій автотранспортного засобу зобов'язаний зупинити автомобіль та надати належним чином для огляду такі докази:

a. частини посвідки про реєстрацію, визначені постановою Ради, або доказ, зазначений у [пункті b частини першої статті 37](#), та, якщо причіп рухається разом з автотранспортним засобом, частини транспортного засобу, що визначені постановою Ради; посвідку про реєстрацію причепа або доказ для причепа, зазначений у [пункті b частини першої статті 37](#);

b. посвідку водія або посвідку водія, видану йому компетентним органом за межами Нідерландів, і, якщо йому видано міжнародну посвідку водія за межами Нідерландів, відповідний доказ;

c. сертифікат, необхідний відповідно до директиви про професійну компетентність, як зазначено у [пункті a статті 151b](#);

d. якщо йому зроблено виняток щодо положень, встановлених цим Законом або відповідно до нього, рішення про надання звільнення;

e. картка для паркування людини з інвалідністю або картка для перевезення людей з інвалідністю, якщо він має мати таку картку для кермування автомобілем на підставі правил, встановлених цим Законом або відповідно до нього;

f. супутник (проїзний для компаньйона).

2. Якщо посвідку про реєстрацію видано для причепа, який має ідентифікаційну табличку відповідно до положень цього Закону, претензію можна урегулювати у строк, встановлений постановою Ради.

3. За першим позовом осіб, зазначених у статті 159, водій транспортного засобу, який не є автотранспортним засобом, зобов'язаний зупинити цей транспортний засіб і, якщо йому надано виняток щодо правил, встановлених Законом або відповідно до нього, рішення про надання звільнення належить належним чином подати на перевірку.

4. Особи, зазначені у [статті 159](#), мають право перевіряти відповідність встановленим нормам цього Закону чи відповідно до нього, і, у разі необхідності, правомочність кермування транспортним засобом або водіння транспортним засобом, щодо якого вони бажають провести розслідування. Водій

транспортного засобу, щодо якого це розслідування вважають бажаним, та водій транспортного засобу, яким буксирують причіп, щодо якого таке розслідування вважають бажаним, зобов'язані співпрацювати зі слідством у міру необхідності, і, якщо є необхідність, перевозити осіб, визначених статтею 159 своїм автомобілем.

5. На перший запит однієї з осіб, зазначених у [пункті а статті 159](#), водій транспортного засобу, особа, яка готується керувати транспортним засобом, та супроводжуюча особа зобов'язані співпрацювати з питань:

а. обстеження психомоторних функцій та функцій ока й мови для визначення можливого порушення [частини першої чи п'ятої статті 8](#),

б. попередньої перевірки видихуваного повітря для визначення можливого порушення [частин другої та третьої статті 8](#) або

с. експертизи слини, щоб визначити можливе порушення частини п'ятої статті 8, а також виконувати вказівки, надані цією особою в наведеному контексті.

6. Водій транспортного засобу або супроводжуючий, якого одна з осіб, зазначених у [статті 159](#), визнає таким, що порушує правила, встановлені цим Законом або відповідно до нього, зобов'язаний виконувати накази, надані йому цією особою, для захисту інтересів, залучених до дорожнього руху.

7. На перший запит осіб, зазначених у [статті 159](#), супроводжуюча особа зобов'язана подати свою водійську посвідку на перевірку.

Стаття 161. Права і обов'язки осіб, що виконують нагляд

1. Особи, згідно з [пунктом а статті 159](#), які під час виконання зобов'язань, наданих їм цим Законом або відповідно до нього, відповідно до [статті 2 Закону про примусову ідентифікацію](#) або відповідно до [частини третьої статті 5:19 Закону про загальне адміністративне право](#), мають повноваження доступу до водійської посвідки, про видачу якої заявлено відповідно до [частини другої однієї зі статей 130](#) або [164](#), про відмову від якої заявлено відповідно до [Закону «Про забезпечення безпеки дорожнього руху»](#), або стосовно якої вимагалася здати водійські посвідки відповідно до [частини четвертої статті 119](#), [частини третьої статті 120](#), [частини четвертої статті 123b](#), [частини четвертої статті 124](#), [пункту b частини другої статті 131](#), [частини п'ятої статті 132](#), [частини четвертої статті 134](#) або [частини четвертої статті 180](#) цього Закону передбачає зобов'язання про видачу, має право видати цю водійську посвідку та передати її у відповідну прокуратуру або особі, якій власник повинен був здати цю водійську посвідку.

2. Особи, зазначені у [пункті а статті 159](#), які згідно з цим Законом чи відповідно до цього Закону, виконуючи надані їм повноваження, отримують водійські посвідки, які втратили чинність відповідно до вступних слів та згідно з [пунктом d частини першої статті 123](#), мають право конфіскувати цю водійську посвідку та передати її органу, який її видав.
3. Для цілей частин першої та другої водійські права також включають посвідку водія, видану компетентним органом в іншій державі-члені Європейського Союзу або в іншій державі, яка є стороною Угоди про Європейську економічну зону або Швейцарії, власник якої проживає в Нідерландах.
4. Щодо імплементації частин першої, другої та третьої постановами міністрів мають бути встановлені регламенти.

Статті 162 – 168 глави X не перекладені

ГЛАВА X. АДМІНІСТРАТИВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Статті 169 – 184 глави XI не перекладені

ГЛАВА XI. КРИМІНАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

ГЛАВА XII. ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Стаття 185. Відповідальність власника, володільця транспортного засобу

1. Якщо транспортний засіб, який пересувається дорогою, потрапив у дорожньо-транспортну пригоду, внаслідок якої завдано шкоди особам або майну, яке цей транспортний засіб не перевозив, володілець транспортного засобу або – якщо є власник автотранспортного засобу – власник зобов'язаний відшкодувати цю шкоду, якщо не є правдоподібною причина, що нещасний випадок стався через форс-мажорні обставини, зокрема випадок, коли його спричинила особа, за яку власник або володілець не несе відповідальності.
2. Власник або володілець, який сам не кермує автотранспортним засобом, несе відповідальність за поведінку особи, якою він керує або дозволяє керувати цим транспортним засобом.
3. Частини першу та другу не застосовують щодо ушкоджень, завданих транспортним засобом безпритульним тваринам, іншому автотранспортному засобу в русі або особам та предметам, які перевозять разом з ним.

4. Ця стаття не завдає шкоди відповідальності, що впливає з інших законодавчих положень.

ГЛАВА XIII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 186. Правила для проведення експериментів на дорогах

1. За постановою Ради чи відповідно до неї, максимум на шість років можуть бути встановлені правила для експериментів із:

- a. дорожніми знаками та заходами на дорозі або біля неї;
- b. вимогами до транспортних засобів, що рухаються дорогою, або транспортних засобів, що перебувають на дорозі;
- c. вимогами щодо навичок водіння та дозволу на кермування автомобілем;
- d. вимогами щодо професійної компетентності водіїв автомобільного та пасажирського транспорту.

Наразі можливі відхилення від [§ 2 глави II](#), [§§ 1-6 глави V](#), [глави VI](#) та [§ 2 глави VIIA](#) цього Закону та від [Глави VI Закону про зменшення шуму](#), а також від положень відповідно до цих параграфів або глав, встановлених правил з належним дотриманням договорів та рішень організацій відповідно до міжнародного права або однієї чи кількох установ Європейського Союзу, незалежно від того, разом чи ні.

2. Порядок Ради, зазначений у частині першій, у будь-якому випадку має передбачати:

- a. від якого з положень, зазначених у частині першій, можливий відхил;
- b. результат, який передбачає експеримент, що зазначений у частині першій.

3. Наш Міністр не пізніше ніж за шість місяців до припинення експерименту, що зазначений у частині першій, надсилає звіт до обох палат Генеральних Штатів про його ефективність та наслідки, а також пропозиції щодо його продовження.

4. За постановою Ради або згідно з постановою Ради може бути визначено, що ставка, яку визначає ця служба, буде стягуватися для фінансування експерименту, зазначеного у частині першій.

Стаття 186а. Відповідальність директора щодо професійної компетентності водія

1. Обов'язок, зазначений у [частині першій статті 151с](#), поширюють на директора:

a. стосовно транспортного засобу, для якого потрібні водійські права однієї з категорій D1, E в D1, D або E в D, як зазначено у статті 3 Директиви № 91/439/ЄЕС Ради Європейських Співтовариств від 29 липня 1991 р. про посвідку водія (PbEG L 237) або потрібні посвідки водія, визнані еквівалентними: з 10 вересня 2008 р.;

b. стосовно транспортного засобу, для якого потрібні водійські права однієї з категорій C1, E в C1, C або E в C, як зазначено у пункті а статті 3 Директиви, або потрібні посвідки водія, визнані еквівалентними: з 10 вересня 2009 р.

2. Поправку до директиви, зазначеної у пункті а частини першої, та до Директиви про професійну компетентність водіїв, що зазначена у [пункті а статті 151b](#), застосовуватимуть для цілей цієї статті з дня, коли відповідна директива про зміни має були реалізована.

Стаття 186b. Статус посвідок водія і інших документів

Посвідка водія, посвідка про професійну компетентність, сертифікати підвищення кваліфікації, національні сертифікати, зазначені у [пункті b частини 4 статті 151c](#) та сертифікати, що свідчать про те, що водій здобув базову кваліфікацію, пройшов курси підвищення кваліфікації або пройшов низку годин навчався без відриву від виробництва, але ще не пройшов таких, які були видані до виходу Сполученого Королівства з Європейського Союзу компетентним органом Сполученого Королівства відповідно до [Директиви 2006/126/ЄС](#) Європейського Парламенту та Ради від 20 грудня 2006 року про посвідку водія (ОJEU 2006, L 403) або [Директиви 2003/59/ЄС](#) Європейського Парламенту та Ради від 15 липня 2003 року про професійне навчання та підвищення кваліфікації водіїв певних транспортних засобів, призначених для автомобільних перевезень вантажів та пасажирів, зі змінами, внесеними [Регламентом Ради \(ЄЕС\) № 3820/85](#) та [Директивою Ради 91/439/ЄЕС](#), і скасовує відповідно [Директиву Ради 76/914/ЄЕС](#) (ОJEU 2003, L 226), з метою імплементації або виконання положень, встановлених цим Законом або відповідно до нього, з цієї дати більше не вважатимуть документами, виданими компетентним органом іншої держави-члена Європейського Союзу.

Стаття 186с. Питання обміну документами водія

1. Незважаючи на [статтю 186b](#), власники водійських посвідок, виданих компетентним органом у Сполученому Королівстві, які проживали в Нідерландах до виходу Сполученого Королівства з Європейського Союзу, можуть обміняти посвідки водія відповідно до правил, що застосовують до обміну посвідок водія, виданих компетентним органом у державі-члені

Європейського Союзу, іншій державі, яка є стороною Угоди про Європейську економічну зону або Швейцарії, а водійські посвідки залишаються протягом 15-місячного періоду, дійсними для кермування автотранспортними засобами категорії або категорій, для яких вони були видані.

2. Запити на обмін посвідок водія, подані до закінчення 15-місячного періоду, зазначеного у частині першій, власниками, які проживали в Нідерландах до виходу Сполученого Королівства з Європейського Союзу, розглядають відповідно до положень які застосовують до обміну посвідок водія, виданих компетентним органом у державі-члені Європейського Союзу, іншій державі-учасниці Угоди про Європейську економічну зону або Швейцарії.

3. Запити на обмін сертифікатами професійної компетентності, сертифікатами підвищення кваліфікації, національними сертифікатами, зазначеними у [пункті b частини 4 статті 151c](#), та сертифікатами, що засвідчують, що водій отримав базову кваліфікацію або пройшов службове навчання, яке до моменту виходу Сполученого Королівства з Європейського Союзу, їх власники, які до цього часу проживали в Нідерландах, будуть діяти відповідно до положень, що застосовують до обміну такими документами, виданими компетентними органами держав-членів Європейського Союзу, іншої держави-учасниці Угоди про Європейську економічну зону або Швейцарії.

Стаття 187. Набуття чинності цим Законом

Набуття чинності цим Законом буде надалі регулювати Парламент.

Стаття 188. Правила цитування цього Закону

Цей закон можна цитувати як: Закон про дорожній рух 1994 року. Обвинувальні акти та розпорядчі документи, розміщені в Офіційному віснику, усіма міністерствами, органами влади, колегіями та посадовими особами, яких вони стосуються, мають дотримувати точності їх виконання.

Вчинено в Гаазі, 21 квітня 1994 р

Беатрікс

Міністр транспорту, громадських робіт та водного господарства,
J.R.H.

Maij-Weggen

Міністр юстиції,
E.M.X.

Хірш Баллін

Оприлюднено тридцятого червня 1994 року
Міністр юстиції,

А. Косто